

Šentjurske NOVICE



revija za aktualna lokalna vprašanja; letnik XVII, št. 9; 27. oktober 2010; cena: 2,00 €

Knjižnica Šentjur
Mestni trg 5b

3230 Šentjur



Imamo novega župana!

ASFALT
KOVAČ d.o.o.
031 652 437

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKE
2010

352(497.4 Šentjur)



0097566,9

COBISS

KNJIŽNICA ŠENTJUR

BERITE!!!

Diaci

»pohodil«
Tisla in
šentjurske
stranke



**Vse o
volitvah**



**Direktorju
Bevcu lani
250 tisoč
evrov**



**Naša
»Kmetijska
šola«
je praznovala
100. jubilej**



**ŠENTJURSKE
NOVICE ZA
VSAKEGA
ŠENTJURČANA**

**FOTO
5-er**

Peter Žmaher s.p.
Cesta Kozjanskega odreda 16, 3230 Šentjur
Telefon: 03/ 749 26 00, Gsm: 041 596 790



MONTPARIS
Roman Planko s.p.
3225 Planina pri Sevnici 44
Tel.: 03 748 10 10, faks: 040 846 135

Brezplačno šivanje zaves

MOJ DOM v trgovini Resevna
Mestni trg 4, Šentjur



G & K AVTO, SERVIS IN PRODAJA VOZIL, D.O.O.

Cesta kozjanskega odreda 18
3230 Šentjur

Delovni čas:
vsak delavnik od 8h do 18h
vsako soboto od 8h do 13h

www.gkavto.si
gkavto@gmail.com



Tel.: 03/ 749 03 40; Fax.: 03/ 749 03 41

HITRI SERVIS, ODKUP IN PRODAJA VOZIL

VELIKA IZBIRA LITIH PLATIŠČ



Na zalogi gume:

- Continental
- Michelin
- Pirelli
- Bridgestone
- Uniroyal
- Barum
- Kleber
- Sava
- Nokian
- Sportiva
- Kormoran
- Star performer

AKCIJA TRACMAX
samo za 56€
205/55/16

AKCIJA

VELIKA IZBIRA ZIMSKIH GUM!

Šentjur



Tel.: 03-747-23-50

www.trgovinejager.com
jAGER
TRGOVINE

Čokolada Kinder, 100 g



Redna cena: 1,19€

0,88 €



Mikrovalovna pečica
BOSCH HMT75M421,
moč mikrovalov
800 W, 5 stopenj
moči, AutoPilot 7,
4 programi odtajanja,
3 programi pečenja,
LCD prikazovalnik,
prostornina 17 L

89,90 €



Peč kaminska
IDEAL 9004,
moč 5,5 kW, z
okencem na
vratcih, lito-
železna vratca,
litoželezni
pokrov, kvali-
tetno samotno
kurišče, mere
38 x 38 x 85
cm, teža 63 kg

IDEAL

159,00 €

21 let tekstil jAGER



-10% popust
na novo kolekcijo
oblačil Mustang

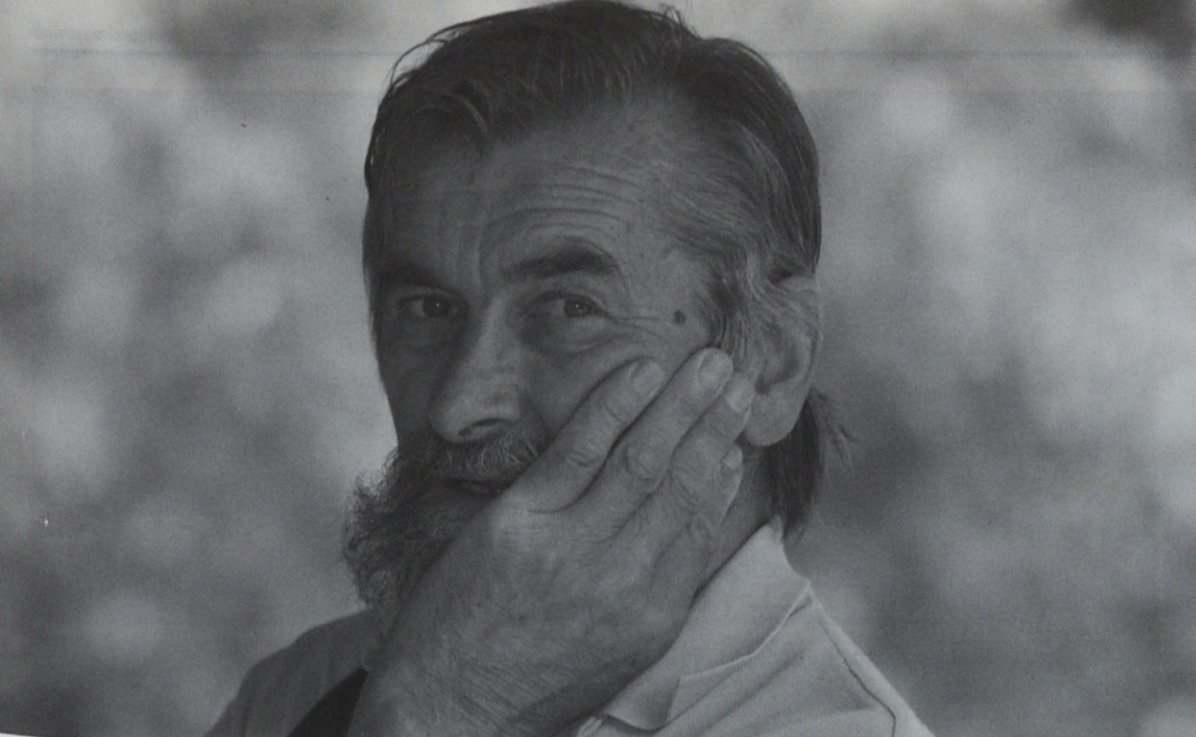
Popust se obračuna na blagojini!

MUSTANG
JEANS

Zamrzovalna skrinja **BOSCH GTM26A00**,
energijski razred A+, priključna moč 90 W,
dimenzije 89 x 112 x 64 cm, prostornina
225 L, zamrzovanje 23 kg/24 h, shran-
jevanje od motnjah
50 h, prestavljive pre-
delne stene, 2 košari



389,00 €



44, 25 % in 47,5%

Zgodilo se je tisto, kar se je žal tudi napovedovalo: volilna udeležba na občinskih volitvah je dosegla najnižjo točko v zgodovini šentjurske demokracije. Če odštejemo mesta, ki so praviloma vedno na repu, pomeni naša 44,25-odstotna udeležba drugi najslabši rezultat v državi. Za dobrega pol odstotka smo prehiteli le občino Rogatec. 14 dni je bil izid bistveno boljši, toda še vedno več kot polovici naših občanov volitve ne pomenjo ničesar.

Je potrebno zato biti plat zvona? Prej da kot ne. Znano je, da je volilna abstinenca tudi po razvitih državah večkrat kritično visoka, pa se menda nihče ne sekira, zakaj bi se torej Šentjurčani? S takšnim retoričnim vprašanjem se je najbolj elegantno izogniti problemu družbene apatije, na katero kažejo zgornji odstotki. Kar pa nedvomno je problem. Toda čigav? Na državni ravni državne, na šentjurski pa šentjurske politike. Če se po volilni udeležbi v slovenskem merilu lahko merimo le z Rogatcem, vsi drugi pa so pred nami, je seveda izgovarjanje na razvite zahodne demokracije nekoliko deplasirano. Volilna udeležba je tudi odraz socialne integriranosti družbene skupnosti in njenega zaupanja v oblast, zato do nje pač ne bi smeli biti ravnodušni.

Dejstvo je, da je sorazmerno slaba volilna udeležba pravzaprav že šentjurska stalnica in smo nanjo že navajeni, toda pred desetletjem smo le bili še okrog 10 mest više na lestvici, zdaj pa od volitev do volitev vse bolj tonemo. Zakaj se nam to dogaja? Vzroke moramo najprej poskusiti poiskati pri nas v šentjurskem okolju. Ker se naš kozjanski odnos do oblasti, ki je pred dvema desetletjema pripeljal do znamenite Krambergerjeve izvolitve za predsednika države, v zadnjih dveh desetletjih gotovo ni bistveno spremenil, potem moramo vzroke iskati samo še v naši aktualni javni in politični sceni.

Kaj so zagrešile stranke, v njihovem imenu Tisel, Artnak, Korže, Diaci ..., pred njimi še Malovrh in še kdo, da smo se znašli pod vodo? Kot prvo, stranke so se nam odtujile, zaprte v interesne kroge posameznik liderjev ne opravljajo več svojega povezovalnega poslanstva. Letošnja predvolilna srečanja županskih kandidatov z volivci, kar so v štirih letih bili tudi edini poskusi komuniciranja strank z občani, so lepo pokazala, da so te vezi več ali manj odmrle. Stranke so zapravile naše zaupanje. Namesto odprte javne scene smo dobili »politično trgovino na drobno«, zato ljudje ne verjamejo več v demokracijo, temveč le še v zveze in poznanstva. Če poznaš Koržeta, ti dobro kaže za asfalt iz t.i. »Koržetovega sklada«. Že to poimenovanje povsem normalne proračunske postavke lepo kaže, kam pes taco moli. Množica podžupanov ter umetelne županove koalicije, ki nimajo veliko skupnega z voljo volivcev, so podobna zgodba. Nekaj smo k splošni skepsi gotovo dodali tudi mediji, ki moramo marsikdaj iti v skrajnosti, če hočemo preživeti.

Vzroki so kompleksni, toda ni problem v tem, da obstajajo, temveč da jih nihče ne poskuša identificirati in odpravljati. Uspeh Diacijevega GOŠ je logična posledica krize strankarstva. Osebnost dvomim, da je Diaci, ki je po duši prej strankarski pragmatik kot filozofski revolucionar, sposoben obrniti krmilo naše barke, toda prav je, da je priložnost dobil. Tislova ekipa se je v tem pogledu povsem izčrpala, na kar nesporno kaže tudi že napovedana levo-desna »gerantološka super županska koalicija«, ki bi po starih receptih še naprej krojila našo javno sceno. Nič nenavadnega ne bo, če bo volilna udeležba, ne glede na silno mobilizacijo, ki se nam je zgodila pred drugim krogom županskih volitev, na naslednjih volitvah še slabša. Toda kam to vodi? F.K.

Uspeh Diacijevega GOŠ je logična posledica krize strankarstva. Osebnost dvomim, da je Diaci, ki je po duši prej strankarski pragmatik kot filozofski revolucionar, sposoben obrniti krmilo naše barke, toda prav je, da je priložnost dobil.

Mesečnik
Šentjurske novice izdaja:
Šentjurske novice, d.o.o.,
Dušana Kvedra 11, Šentjur
Glavni in odgovorni urednik:
Franc Kovač
Lektoriranje:
Eva Kovač
Postavitev in oblikovanje:
Jure Godler
Naslovnica:
foto Franc Kovač

Tisk:
Tiskarna Petrič, Slovenske Konjice
8,5% DDV je vračunan v ceno
Naslov uredništva:
Dušana Kvedra 11, pp 43, 3230 Šentjur
Telefon:
03 574 15 00

E-pošta:
sentjurske.novice@siol.net
Transakcijski račun:
06000-0105036264

Naklada:
1000 kom
Naslednja številka:
23. november 2010

Časopis je vpisan v evidenco
javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje,
pod zaporedno številko 1056.



Diaci »pohodik« Tisla in šentjurske stranke Velika »fešta« v Žonti

Marko Diaci (GOŠ) 55,5% (4177 glasov)

Štefan Tisel (SDS, SD, Desus, NSi, SLS) 45,4 % (3353 glasov)

Čeprav se je po prvem krogu županskih volitev čutila mobilizacija ljudske volje v Diacijevo korist, je končni izid vseeno veliko presenečenje. V drugem krogu se je podpora Tislu, kljub izraženi podpori vseh šentjuskih strank (z izjemo LDS), povečala le za 575 glasov, Diaciju pa kar za 2100 glasov.

O tem, kaj se je pravzaprav zgodilo in kaj bo odslej v Šentjurju drugače, smo takoj po prvih neuradnih izidih vprašali oba bivša županska kandidata.



Štefan Tisel: Lahko rečem, da sem naredil vse, kar je bilo možno, imel sem dobro ekipo, dobro smo delali, toda ljudje so očitno hoteli spremembe. Seveda sem razočaran, čeprav je spet res, da vsaka slaba stvar prinese tudi kaj dobrega: končno bom imel več časa zase in za družino. Kaj bo drugače, težko rečem, počakajmo, pa bomo videli. G. Diaciju čestitam in mu želim, da v dobrobit Šentjurja uspešno uporabi dobro občinsko ekipo, ki mu jo

zapuščam.



Marko Diaci: Izkazana podpora je odraz našega dobrega dela; imeli smo najboljši program in najboljšo kampanjo. V nasprotnem taboru so se zbrale praktično vse stranke, ki so očitno računale na nadaljevanje trgovine s podžupanskimi mesti, kar so ljudje seveda opazili in tako prakso odločno zavrnili. Kaj bo odslej drugače? Imeli bomo župana, ki bo vsak dan dosegljiv, s podžupanskimi funkcijami ne bomo trgovali, sklepali

bomo le programske koalicije ...

Slišali smo, da boste koalicijo ponudili SDS, Koržetu pa podžupansko mesto?

Kaj? Prvič slišim. GOŠ je gibanje, in kot takšni moramo delovati drugače, nestranskarstvo.

Podpora v občinskem svetu?

Sodelovali bomo z vsemi, ki bodo imeli namen delati v korist vse občine. Računam na podporo večine svetnikov.

Kar veliko je bilo slišati o kadrovskem cunamiju na Občini. Kdo bo šel in kdo ostane?

Ko bo prišel čas za to, se bom pogovoril z vsemi občinskimi uslužbenci. Ne bom zameril tistim, ki bodo sklenili oditi.

Ko je že izgledalo, da bodo občinske volitve šle skoraj neopazno mino nas, se je, hvala bogu, zgodil Marko Diaci, in volitve so v trenutku postale zanimive. Predvolilna scena se je tako rekoč iz dneva v dan bolj ogrevala, in če bi morali na volitve še čakati

kakšen teden, bi bilo že prevroče. Škoda je, da sta se Diaci in Tisel soočala le preko radijskih valov, torej bolj v rokavicah, čeprav je tudi tam proti koncu že kar krepko brbotalo. Pravo soočenje je le tisto iz oči v oči v navzočnosti enih in drugih podpornikov. Upajmo, da bomo vsaj čez 4 leta dobili tudi nekaj tovrstnih spektaklov. Ne glede na to pomanjkljivost pa je pomembno to, da sta obstoj alternative in realna možnost izbire mobilizirala šentjursko volilno telo, kot že dolgo ne. 47,5-odstotna udeležba v drugem krogu je



zelo spodbudna.

Zakaj je padel Tisel?

Ne toliko zaradi Diacijevih strateških voditeljskih sposobnosti in njegovega programa kot zaradi sinergije kar nekaj pomembnih faktorjev. Kot prvo, zaradi splošnega zavračanja strank, ki so se v šentjurskem primeru še dodatno omadeževale s t.i. nenačelnimi županskimi koalicijami, kot drugo, občino je pretreslo več različnih afer, ki so pri občanah vzbudile dvome v korektno gospodarjenje z javnim denarjem, in kot tretje, v času krize, so tri razmeroma solidno plačane službe župana Tisla, ter plače številnih podžupanov učinkovale izjemno izzivalno, tudi nevoščljivostno. Že zmes teh treh dejavnikov je dovolj uničujoča, toda podobnih bi lahko našli še kar nekaj. Med drugim tudi to, da je šlo za medgeneracijsko »vojno«. Takoj po izvolitvi, so hotel Žonta napolniti pretežno mlajši Diacijevi pristaši, ki so ustvarili vzdušje, kakršnega nismo imeli že od časa plebiscita leta 1990. Kaj čaka Diacija? Predvsem izjemno težka naloga, kako delati drugače in bolje od predhodnikov, kako uspevti z nestranskarstvom v strankarskem sistemu, vladati pregledno in učinkovito ... In še zlasti to, kako ne razočarati predvsem mlajše generacije, ki je njegovo izvolitev presenetljivo pozdravila skoraj kot zmago nad tiranijo.

ANALIZIRAMO

Pet razlogov za Tislov fiasko in Diacijev polet

Neodvisne liste

Neodvisne kandidature so realno gledano pesek v oči, a pri lokalnih volitvah vedno bolj zadetek v polno. Zdi se skorajda neverjetno, kako lahko se je Štefan Tisel odrekel neodvisni kandidaturi, s katero je slavil v letih 2002 in 2006. Očitno je bil pritisk SDS premočan, s čemer sta si tako Koržetova partija kot njihov vlečni (očitno trojanski) konj skopala županski grob.

Na drugi strani je do sedaj strankarsko vezani Marko Diaci z ustanovitvijo neodvisnega gibanja uspešno zahajal vseslovenski trend, katerega prva predstavnik sta Zoran Jankovič in Franc Kangler. Zanimivo, da se je slednji kljub pripadnosti SLS odločil za nastop z neodvisno listo. Vezanje na strankarsko kandidaturo nekoč neodvisnega župana je zagotovo prva velika napaka z oblastjo omamljenih Tislovih strategov.

Predvolilna koalicija

Tisel je bil dolgo sinonim za človeka, ki povezuje nepovezljivo. To je navkljub čudnim okoliščinam dokazal ob prvih dveh mandatih, tokrat pa je predvsem pred drugim krogom napravil veliko napako. Pompozno napovedana podpora NSI, Desus, SD in SLS je le še potrdila, da je Tislovo županovanje bolj kot njemu v interesu političnih prisklednikov, ki jim je edini cilj nenačelna oblast. Predvolilna koalicija je Tislu zagotovo škodila, saj so predsedniki podpornih strank vse prej kot garant za spremembe. Volivci jim seveda niso sledili.

Diaci je pametno vztrajal na svojih neodvisnih okopih in poudarjal, da ne bo dovolil kupčkanja in »prodajanja« funkcij, kar ga sicer čaka po volitvah.

Kampanja

Diacijeva strategija se je pokazala za pravilno: vse prej kot razkošna kampanja nasproti Tislovi hohštaplariji pred drugim krogom. Tudi Malovrh je leta 2002 proti Tislu poskušal s pretiravanjem, ki pa nikoli ne pade na plodna tla. Šank pred občino je bil le simboličen dokaz tega, kako Tislovi cenijo volivce ... Tudi kopiranje Diacijeve kombi turneje po celotni občini je izpadlo neposrečeno.

Tisel je prijel tudi za vabo, ki mu jo je Diaci nastavil ob pomoči svetovalca Mirana Korena. Poziv na soočenje je bil prepotenten in provokativen, a so

Tislovi reagirali izredno nespretno. Organizacija konkurenčnega soočenja ob istem terminu je bil še en dokaz oblastniške grandioznosti. Poleg tega je bil Tisel na radijskih soočenjih občutno slabši od Diacija, pred zadnjim soočenjem na Radiu Rogla pa je za povrh še zamenjal strategijo in postal napadalen in zahrbtnen. Imidž prijznosti in povezovalnosti, s katerim se je tako hvalil in tudi dokazoval, je še enkrat več postavil na rob propada.

Programi

Tislov program je bil v primerjavi z Diacijevim preveč splošen, pravzaprav ga sploh ni bilo. Staviti predvsem na nadaljevanje dvomljive zgodbe o uspehu se je pokazalo za dvorezen meč. Diaci je stregel s številkami in rešitvami in si ustvaril veliko bolj verodostojen imidž župana-menedžerja. Kljub temu, da je Tislov štab moral računati na številne očitke, ki so se nabrali skozi zadnji mandat, se je na njihovo pojasnjevanje izredno slabo pripravil. Tisel je na enem izmed soočenju celo dejal, da se bodo potrudili znižati komunalni prispevek, ki so ga sami enormno podražili.

Razlika med formo in vsebino, obtežena z nešteto nenavadnimi potezami v osmih letih županovanja, je bila pri Tislovem programu prevelika. Diaci je na drugi strani spretno serviral že krepko pred volitvami razgrete zgodbe o potratnosti in neracionalnosti Tislove ekipe, ki ni znala odgovoriti na očitke o »berluskonizaciji.«

Želja

Da je Tisel preobremenjen s funkcijami je bilo jasno vsem, le njemu očitno ne, čeprav je tudi sam priznaval, da si tretjega mandata pravzaprav ne želi. Očitno je bil vanj skorajda prisiljen. In to je verjetno tudi eden izmed ključnih odgovorov za njegov županski fiasko. Bolj kot on so si še štiri leta na občini želeli ostati njegovi sodelavci, kar so ljudje seveda prepoznali.

Diaci sicer ni dajal vtisa, da si na vsak način želi županskega stolčka, je pa zelo dobro dal vedeti, da se »pusti prositi«.

In prišlo je do preobrata, zgodil se je Tislov fiasko in Diacijev polet.

L.H.

VOLITVE V OBČINI DOBJE

Revolucija v Dobju je in ni uspela



Izidi 1. kroga županskih volitev

Franc Leskovšek (SLS)	37,6 %
Natalija P. Fuchs (neodvisna)	30,3 %
Franc Salobir (SDS)	20,9 %
Karl Čadej (SD)	11,2 %

Volitve v občinski svet

SD (K. Kovačič, K. Čadej, M. Gračner)	42,9 %
Neodvisna NPF (M. Dobršek, N. Plemenitaš)	28,6 %
SLS (Leskovšek ml., B. Uduč)	28,6 %

Izidi 2. kroga županskih volitev

Franc Leskovšek	54% (306 glasov)
Natalija P. Fuchs	46% (261 glasov)

Ne glede na to, da je županski stolček zasedel »stari« Franc Leskovšek, lahko rečemo, da se je v Dobju zgodila revolucija. »Nezamenljivi« župan F. Salobir je izpadel celo iz občinskega sveta, skupaj z njim sta »odletela« tudi žena Jožica in David Salobir, v občinskem svetu pa je najmočnejša stranka Čadejeva SD. Z eno besedo, vse je postavljeno na



glavo, »Salobirlandija« je le še preteklost.

Takšen preobrat, zlasti to velja za sestavo občinskega sveta, čeprav so v njem le tri nova imena, je povsem nepričakovan. Domnevam, da je prej posledica vsemogočih sorodniških in prijateljskih povezav, tudi spretnosti pri iskanju podpore in kandidatov, kot pa politike. V vsej državi ni občine, še zlasti ne »kmečke«, kot je Dobje, kjer bi imela SD več kot 40% občinskih svetnikov. Čestitke vztrajnemu »rdečemu kmetu«, ki utegne nazadnje res opozoriti nase šefe v Ljubljani.

Kaj se bo dogajalo v občinskem svetu, kjer ima sedanja opozicija več kot 70-odstotno večino, je nepredvidljivo. Lahko pričakujemo pravi cirkus. Dobjani bodo verjetno še enkrat ponavljali 1. razred šole za demokracijo. Res bo zanimivo videti, kako se bodo ujeli.

FK

Prvi krog županskih volitev

(IZIDI IN KOMENTARJI)

Komentar

Kandidat	stranka	št. glasov	%
Štefan Tisel	SDS	2769	39,7
Marko Diaci	GOŠ	2071	29,7
Jožef Artnak	LDS	1051	15
Janko Cerkvenc	NSi	699	10
Cveto Erjavec	SD	378	5,4

Ko sem goševcem čestital za presenetljivi dosežek v 1. krogu, so se prav razjezili, da nimam pojma o politiki. Vseeno vztrajam, da je drugi krog za Diacijo za veliko večino Šentjurčanov (in tudi goševcev) vendarle veliko presenečenje. Sam sem sicer Diacijo dajal prednost za drugi krog, toda nisem bil prepričan, da drugi krog sploh bo.

Razmeroma slab izid Štefana Tisla (SDS) v 1. krogu je z ozirom



na silni razmah njegove SDS vsekakor veliko presenečenje. Od prejšnjih volitev je Tisel izgubil 1903 glasove, kar je dejansko za vladajočega župana, ki je poleg tega veliko delal na osebni promociji, zelo kritičen podatek. Še slabše je, če upoštevamo, da se je v njegovih dveh mandatih razmeroma veliko gradilo, kar je običajno magnet za potencialne volivce. Kaj se je zgodilo v glavah volivcev? Kot da so se naveličali njegovega obraza povsod in na vsaki »pasji procesiji«, s čimer je v resnici pretiraval. Gotovo je imel letos več resnejših protikandidatov kot pred štirimi leti, toda med njimi niti ni bilo res močne osebnosti, ki bi lahko bila vzrok njegovega nazadovanja. Še najbolj verjeten vzrok slabega izida je zamera, ki jo je zaznati med ljudmi, da se je z županovanjem ukvarjal tako bolj za hec, raje je letal po Ljubljani in Celju in se prodajal za dodatne zasluge. Lahko bi rekel, da gre tudi za klasično fovšijo. Eden od možnih vzrokov so lahko bile ŠN, ki so vztrajno opozarjale na ključne napake njegovega vodenja občine.

Tisel še vedno ostaja čvrsta izbira podeželskih krajev, v Hrastju je dobil fantastičnih 89,5% glasov, v Osredku 62,8 %, na Kalobju 60,4%, okrog 50% pa še na Grobelnem, v Dramljah in na Ponikvi. Njegova šibka točka so urbana središča. Na Šentjurskih voliščih je odločno izgubil boj z Diacijem (Občina 27,5 : 43,3; GD 27,7 : 43,1; OŠ Hruševcevec 30,7 : 45,7), zelo presenetljivo celo tudi na rodni Planini z 252 proti 262 glasovom.

Tisel je dobil skupno 660 glasov več kot SDS (31,3% več kot stranka) in je po tem kriteriju šele tretji najuspešnejši županski kandidat. Njegova karizma očitno hitro blede in če se bo na teh volitvah še izvlekel, ga kruti poraz čaka na katerem koli prihodnjem glasovanju.

Marko Diaci (GOŠ), ki je že stalnica v občinski politiki, je končno prišel do velikega meta. Priznati mu je treba, da je spretno izrabil splošno razočaranje nad strankarsko demokracijo in se je z nekakšnim gibanjem, ki je vendarle v bistvu preoblečena bivša SMS, prišlepal do praga najvišjega položaja na Občini. Osebnost sem ga tudi javno podpiral predvsem zato, ker sem prepričan, da je treba na štiri leta menjati vsako oblast, zlasti še župansko, ki je tako rekoč absolutna, tudi tisto, ki se zdi dobra, on pa je

bil edina resna opozicija sedanji »iztrošeni« garnituri. Ali lahko Diaci stopi še eno stopnico više? Kljub splošnim trendom, ki so mu v prid, težko, ker vendarle ni karizmatična osebnost, ki bi množicam vnaprej vzbujala zaupanje, nad njim pa še vedno visi senca »sumljivih« zgodb iz ŠOUM in CPM.

Diaci je polovico vseh svojih glasov dobil na šentjurskih voliščih, pogorel pa je v Slivnici, na Prevorju, v Dramljah. Tam ima še velike rezerve.

Dobil je 761 glasov več kot njegova lista, kar pomeni, da je za 58% presegel rezultat liste GOŠ in je po tem kriteriju drugi najuspešnejši županski kandidat.

Če mu naskok na županski stolček ne bo uspel, bo za šentjursko politiko verjetno dokončno izgubljen, ker zdaj je pa res preigral že vse možne variante, kako priti na občinsko oblast.

Jože Artnak (LDS) ni veljal za favorita in je s svojim izidom izpolnil verjetno tudi svoja realna pričakovanja. Svojih 15 odstotkov je izvlekel največ po zaslugi slivniških volišč (Javorje



70%, Slivnica 50,7%, ...), medtem ko se je njegova podpora v centru in severnem delu občine vrtela okrog desetih odstotkov.

Dobil je 232 glasov več kot LDS in je z 28% presežka nad stranko četrti najuspešnejši županski kandidat.

Artnak, ki je namazan z vsemi žavbami, bi bil zelo dober župan, toda njegov čas je očitno minil, njegov pragmatizem »biti zraven za vsako ceno«, pa ga je tokrat verjetno dokončno pokopal. Volitve je izgubil, ker ni tvegala opozicijske drže nasproti Tislu. Zdi se, da je njegova politična kariera končana, kajti do sedaj je na volitvah doživel že toliko porazov, da se ga drži imidž luzerja in realno na naskok na vrh ne more več upati. Možen »zasilni izhod« za njegovo politično kariero so državnozbornske volitve, kjer še ima dobre možnosti.

Janko Cerkvenc (NSi) je tragična figura teh volitev; kot županski kandidat je dobil solidno podporo volivcev, a je izpadel iz OS. In to v prvi vrsti na račun dobrega volilnega izida LDS na slivniških voliščih. Njegova šibka točka so šentjurska in drameljska volišča, toda bolj tenko je piskal tudi na nekaterih slivniških (Javorje 7,6%, Bukovje 12,7%, Paridol 14,9%). Na volišču v KD Gorica je s 31,16% glasov dal v koš tako Tisla (29,7%) kot Diacijo (15,3%). Volilo ga je 699 volivcev, s čimer je za 70% presegel stranko in je bil po tem kriteriju brez konkurence najuspešnejši županski kandidat.

Njegova politična kariera bo po teh volitvah na resnem križpotju, kajti NSi kot Tislov koalicijski partner bo še naprej izgubljala volivce. Je pa tudi res, da SDS in Tisel nista večna.

Cveto Erjavec (SD), stalnica na šentjurskem političnem obrobju, je doživel hud poraz, ki ga bo končno morda le prepričal, da je čas za umik. Pred popolno katastrofo so ga rešili volivci na obeh mestnih voliščih, kjer je dobil četrtno vseh svojih glasov. Dobil je 30% manj glasov kot lista SD, kar mu daje pečat zelo slabega županskega kandidata. Korže ga je vzel v koalicijo verjetno s stisnjenimi zobmi, zgolj zaradi domnevnih ljubljanskih povezav z vladajočo SD.

SOOČENJE TISEL – DIACI, KI GA NI BILO

Pešnica preprečila spopad?

Soočenja kandidatov so edina resnična priložnost, da volivci spoznamo obe strani medalje, žal pa smo bili Šentjurčani skoraj povsem prikrajšani za to zanimivo obliko predvolilnega boja. To, kar sta si z volivci privoščila oba županska kandidata pred 2. krogom, ko sta nas povabila na soočenje ob isti uri na dve različni lokaciji, pa že presega vse meje (političnega) bontona.

Za nesporazum sta vedno potrebna dva, kateri od njiju pa je bolj kriv, presodite sami.

Po dosegljivih informacijah je Diaci takoj po prvem krogu, menda še isti večer, ustno, naslednji dan pa tudi uradno, s priporočeno pošto pošiljko, izzval Tisla na besedni dvoboj. Določil je kraj in uro, to je torek 19. oktobra ob 19. uri v šentjurskem KD. Ker je dobil z Občine obvestilo, da je KD zaseden, je lokacijo prestavil v Hotel Žonta in očitno brez dogovora s Tislom poslal pisno obvestilo vsem gospodinjtvom

imel napovedano soočenje v Žonti. To obvestilo je na enak način dobil tudi Diaci. Vmes sta si oba županska kandidata brezuspešno izmenjala še nekaj elektronskih sporočil in ostala vsak pri svojem.

V torek, 19. oktobra ob 19. uri, sta se županska kandidata »soočila preko Pešnice«, torej vsak sam s seboj in s svojo resnico, kdo je kriv za to blamažo s soočenjem. Okrog 70 tislincev je več kot stotim diacijevcem poslalo delegacijo (Šusterjeva, Lubej in strankarska piarovka iz Ljubljane), ki jih je povabila na drugo stran



v občini. Tisel mu je 14. oktobra sporočil, da formalnega vabila za srečanje ni dobil in da se z lokacijo in predlagano moderatorko novinarko Polono Mastnak iz NT- RC ne strinja. Predlagal je skupščinsko dvorano in nevtralnega moderatorja. Diaci je zavrnil Tislove razloge in vztrajal pri

Pešnice, goševci pa so jo skoraj vrgli skozi vrata. To je bil tudi edini omembe vreden dogodek tega večera na obeh straneh Pešnice, vse drugo je že bilo nekajkrat videno in slišano. Je pa bilo na obeh straneh vzdušje tako naelektreno, da bi verjetno prišlo do incidentov, če bi se privrženci obeh



svojem vabilo tudi zato, ker so tako bila obveščena vsa gospodinjtva. V ponedeljek 18. oktobra je Jože Korže na novinarski konferenci povedal, »da se po gostilnah, ker so le-te Diacijeva baza, ne bodo sestajali, in da je za Tisla sprejemljivo le soočenje v nevtralni sejni dvorani na Občini«. Istega dne zvečer je po elektronski pošti zaokrožilo vabilo SDS na soočenje z Diacijem, in to za naslednji dan ob 19. uri v sejni dvorani, to je istočasno, kot je Diaci

kandidatov znašli pod isto streho. Morda velja še omeniti, da je Tisel javno oznanil, da ga podpira tudi predsednik LDS Artnak, kar pa je ta kasneje zanikal.

Tako smo se volivci namesto z županskima kandidatomaa soočili s spoznanjem, da našim občinskim politikom še vedno ni kapnilo, da so v službi ljudstva. Smo pa vsaj doživeli dobrodejno popestritev naše volilne scene in na obeh straneh lahko pili na njihov (naš skupni?) račun. FK

KOMENTIRAMO

Županokracija

Znano je, da volilni plakati ne prinašajo kaj prida glasov, toda so očitno že tako zakoreninjen del naše politične folklore, da brez njih več ne gre. Vsaj naši politiki mislijo tako. Zase lahko mirno trdim, da še nikoli nisem prišel v skušnjava, da bi volil fotogeničnega Diacija oziroma kandidata, ki v širokem nasmehu pokaže največ zob. Čeprav bi slednje utegnilo biti tudi koristna informacija, da je človek res fit – če ne bi zobozdravniki že imeli zelo razvite svoje umetnosti. Pa vendar so naše »plakatne vojne« vseeno zanimiv indikator, čeprav praviloma stojijo za njimi agitpropovski profesionalci, ki nam za suho zlato prodajajo vse živo.

Eno od prvih opažanj je, da so vse stranke zelo veliko dale na promocijo svojih županskih kandidatov in so le malo naredile za svoje kandidate za občinske svetnike. Na plakatih smo poleg znanih floskul o zaupanju, znanju, poštenju itd. zaman iskali kakšno konkretno informacijo o osebnosti kandidata. Še najbolj poštene so bili tisti, ki so nam enostavno sporočili, da bi radi bili župani. Blagovna znamka vsake stranke je očitno župan, tisti, ki nima županskega kandidata, ni resen, občinski svetniki pa so ali pa niso zraven. Kar seveda ni slučaj, kajti naša lokalna demokracija je skrojena izrazito po meri župana, župan je alfa in omega vsake občine. Ko je enkrat izvoljen, je praktično nedotakljiv, sam odloča pravzaprav o vsem. Je uzakonjeni avtokrat. Praksa je pokazala, da so občinski svetniki, teoretično sicer vrhovna oblast, praviloma županovi nebogljeni podaniki. Pametni se mu hitro podredujejo, uporniki sicer lahko svobodno »parlamentirajo«, županu tudi v obraz povejo na primer, da je budala, kot je to v preteklosti počel Polnar, toda njihovo početje je zgolj nekaj takega kot lajanje v luno. Vsa občinska politika se nazadnje skrči na občinski proračun, katerega sprejem je res v rokah svetnikov, toda pripravi ga župan in če kasneje med letom drugače porabi občinski denar, kot so sprejeli svetniki, se ne zgodi nič. Svetniki mu lahko le sporočijo, da ni bil najbolj priden, kaznovati ali celo odstaviti pa ga ne morejo. To je bistvo naše demokracije po župansko, ki bi ji lahko kar rekli županokracija. Zdi se, da bi lahko občinski svet in njegove številne odbore in komisije brez škode takoj ukiniti, kajti njihov vpliv na ključne odločitve je v končni fazi odvisen zgolj od dobre volje župana. Zato ni čudno, da vsem strankam po vrsti mesto župana pomeni več kot vsa množica takšnih in drugačnih odličnih svetnikov.

Zakaj se je Slovenija odločila za župansko avtokracijo? Verjetno po pomoti. Ali pa zato, ker ljudstvo še vedno ljubi močne vladarje in trdo roko. Res je, da je župan izvoljen neposredno na volitvah po večinskem sistemu in ne tako kot občinski svetniki po »manjvrednih« strankarsko nameščenih volitvah, toda je njegova moč vseeno nesorazmerna. Do bistvenega posega v ta županokratični sistem bi prišlo, če bi bile volitve v občinski svet po večinskem sistemu, župana pa bi izvolili in po potrebi tudi odstavili občinski svetniki. Do česar pa zagotovo ne bo prišlo, dokler bo Državni zbor obvladoval t.i. županski lobi. Pa smo spet v začaranem krogu. FK

Volitve v občinski svet

(IZIDI IN KOMENTARJI)

Komentarji so »hendikepirani«, ker v času nastajanja še niso bili znani izidi drugega kroga županskih volitev. Župan je nesporno ključna oseba občinske politike in od njegovega imena je dejansko odvisno, v kako bo sestavljena in kako bo delovala nova občinska oblast.

Rezultati volitev za občinski svet

Kot je znano, volitve v občinski svet so proporcionalne, kar pomeni, da je v OS izvoljeno toliko odstotkov kandidatov s prvih mest na strankarskih listah, kot so stranke dobile glasov. V preglednici so samo stranke, ki so zastopane v OS.

Stranka	% glasov	(Leta 2006)	Slovenija	Sedežev v OS	(Leta 2006)
SDS	33,3	27	18,7	9	8
GOŠ	18,8	-	22	6	-
LDS	11,7	21,7	7,4	3	6
Desus	10,1	7,1	9,4	3	2
SD	7,7	9,5	12	2	2
SLS	7,4	12,7	9,3	2	3
NSi	5,9	7,2	5,9	1	2

Občinski svetniki 2010

Preferenčni izvoljenci

Čeprav se je zdelo, da so odločitve s preferenčnimi glasovi skoraj nedosegljive, se je letos strankarska matematika porušila kar trikrat. V tem pogledu so bili najbolj radikalni drameljski volivci, ki so namesto favoriziranega Mateja Laubiča izvolili četrto postavljenega Jožeta Laubiča (oba SLS), namesto Ponkovičana Špura pa so zrinili v OS svojega Primoža Laubiča (oba LDS). Preferenčni podvig je ponovno uspel Antonu Španu s Planine, ki je tokrat kandidiral za GOŠ (pred 4 leti za SD), iz OS pa je izrinil prvo postavljenega Roberta Žafrana.

Novi občinski svetniki

SDS: Štefan Tisel, Aleksandra Š. Močnik, Branko Oset, Jože Korže, Štefanija Krameršek, Jelka Godec, Tatjana Tisel, Ludvik Žafran, Zdravko Hribernik

GOŠ: Robert Polnar, Saša Majer, Boštjan Pisanec, Boris Belej, Anton Špan, Vladimir Belina

LDS: Sebastjan Jaklič, Primož Laubič, Jože Artnak

Desus: Jože Štiglic, Stane Zupanc, Alojz Recko

SD: Cveto Erjavec, Srečko Kranjčan

SLS: Jurij Malovrh, Jože Laubič

NSi: Franc Korenjak

Sestava OS je nepričakovano močno prenovljena, novih je več kot polovica svetnikov (14.) med njimi je kar 5 žensk, kar je največ doslej.



Nesporna zmagovalka volitev in **gospodar v OS je SDS**. Njena zmaga je bila sicer pričakovana, toda odstotek volivcev (**33,3%**) je vendarle zelo visok in le nekaj deset glasov jim je zmanjkalo celo za desetega občinskega svetnika. Ta rezultat je sploh najvišji v šentjurski zgodovini. Državno povprečje so Korže in njegovi presegli za fantastičnih 62%, rezultat iz leta 2006 pa za 23%. Udarno jedro svetniške skupine bo gotovo »stara garda« (Korže, Žafran, Oset), toda tudi presenečenja so možna, saj bo v ekipi kar 6 (če bo Tisel župan) novincev. Tudi o esdeesovih ženskah še ni dovolj informacij, da bi lahko ocenili, kaj pomenijo. Zelo »sumljiva« je na primer Jelka Godec, ki ima že sedaj organizacijo stranke krepko v svojih rokah, zato nekateri celo ugibajo, da utegne Jože Korže, če bo v zmagoviti kombinaciji, prepustiti hčeri svoje podžupansko mesto, kar bi bila seveda senzacija in hkrati kar dobrodošla sprememba.

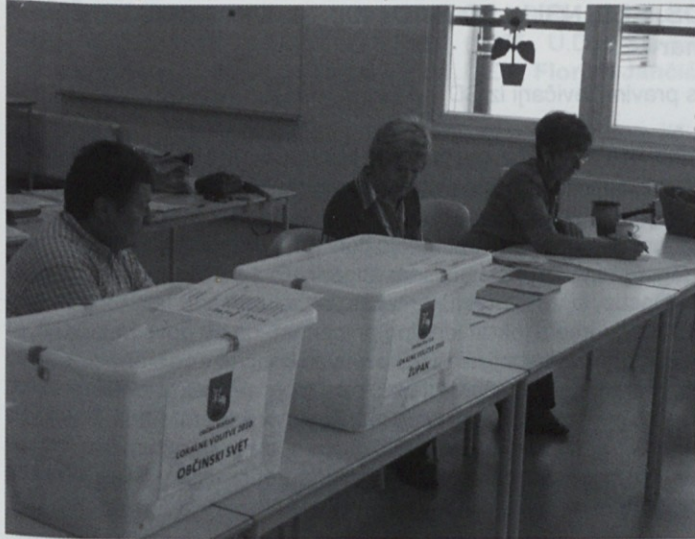
Vzroke za uspehe SDS ni lahko identificirati. Zdi se, da je to predvsem dobro organizirana pragmatična politika, ki temelji na konkretnih interesih.

Primerjava uspešnosti strank in liste po Krajevnih skupnostih

	SDS		GOŠ		SMS		LDS		DeSUS		SLS		SD		N.Si	
	2010	2006	2010	2006	2010	2006	2010	2006	2010	2006	2010	2006	2010	2006	2010	2006
Občina Šentjur	33.3	27.0	18.8	13.2	11.7	21.7	10.1	7.1	7.4	12.7	7.7	9.5	5.9	7.2		
KS Blagovna	24.2	28.7	26.5	16.6	8.5	20.8	9.5	6.9	5.3	12.9	2.5	8.5	9.7	5.6		
KS Dolga Gora	33.3	55.6	17.1	7.1	17.1	16.7	8.6	6.4	4.8	3.2	3.8	4.0	8.6	7.1		
KS Dramlje	29.7	27.0	9.9	7.2	11.6	15.3	11.6	10.9	17.8	23.7	3.5	5.2	7.6	10.8		
KS Grobelno	45.0	42.6	14.7	8.5	6.5	17.4	8.7	6.5	10.1	11.2	5.7	5.6	3.0	3.8		
KS Kalobje	57.9	39.7	8.3	10.3	8.9	20.6	4.6	6.0	2.3	4.6	3.6	7.8	7.9	11.0		
KS Loka pri Žusmu	28.8	28.5	7.2	7.6	12.5	35.7	7.6	5.7	2.7	6.8	29.5	13.3	1.5	2.3		
KS Planina pri Sevnici	26.3	20.2	19.4	7.6	11.1	24.6	6.8	6.6	11.8	16.6	8.6	14.7	7.8	9.7		
KS Ponikva	33.2	38.7	15.0	14.7	10.4	16.3	10.7	5.5	6.7	10.7	10.7	9.2	5.4	4.8		
KS Prevorje	35.4	22.1	4.7	8.2	29.2	31.8	5.1	6.4	8	24.0	5.8	2.6	2.6	4.9		
KS Slivnica pri Celju	29.3	18.0	10.2	10.4	18.5	31.9	13.2	9.3	4.0	10.3	4.3	7.3	9.4	12.8		
KS Šentjur - mesto	23.8	21.9	26.4	16.3	10.8	22.2	10.9	6.2	4.0	11.3	10.2	13.6	3.9	5.2		
KS Šentjur - Rifnik	29.8	23.9	20.6	14.2	8.1	19.1	12.5	8.3	9.2	11.9	5.1	7.9	6.0	8.0		
KS Vrbno - Podgrad	22.7	20.1	47.2	43.8	3.1	12.9	8.0	4.0	5.2	7.1	4.5	8.0	1.7	3.1		

GOŠ je z 18,8% glasov presenetljivo postal druga najpomembnejša grupacija v OS. Njegov uspeh je bil pričakovan, toda ne do te mere, da bi dal z izjemo SDS vse stare stranke. Vloga deklarirane opozicije se mu je očitno obrestovala. Toda rezultat vendarle ni nekaj izjemnega, če vemo, da so neodvisne liste na ravni države pobrale zelo visokih 22% glasov in so tako nesporni zmagovalci lokalnih volitev. Volilni izid GOŠ je za 14,5% slabši od državnega povprečja, torej Diaci in njegovi vendarle niso dovolj uspešno zajahali trenda nestranskih list. Morda tudi zato ne, ker so nestransko listo v resnici obvladovali izrazito strankarski ljudje. Od šestih svetnikov Belej in Pisanec svetniki bivše SMS, Polnar LDS, Špan SD, novince sta le Saša Majer in Vladimir Belina, pa še ona nista strankarsko (SMS) nepopisan list.

GOŠ obljublja »nepolitično« vodenje občine, kar pa je v resnici



maček v žaklju. Če pride na oblast, ga čaka izjemno težko delo, tudi na filozofsko-teoretični ravni, da ne bo razočaral svojih volivcev.

LDS je z 11,7% glede na rezultate prejšnjih volitev (21,7%) nesporno velika poraženka, toda v primerjavi z izidi stranke na državni ravni (7,4%) je državno povprečje presegla kar za 55%, kar bi po drugi strani lahko pomenilo, da je v Šentjurju na teh volitvah za SDS druga najuspešnejša stranka. Šentjurska LDS se že vrsto let ni kaj veliko spremenila, zato ne preseneča, da sedaj sedijo v OS sami bivši svetniki. LDS je tudi edina stranka brez novince v OS. Kljub relativnemu uspehu se njena kriza očitno nadaljuje in, kot vse kaže, se bo še poglabljala.

Šentjurski **Desus** se je z 10,1% glasov zavihtel visoko v občinsko politiko. Svoj izid izpred 4 let (7,4%) so popravili za 33,8% in so po tem kriteriju tretja najuspešnejša stranka. Državno povprečje (9,4%) so presegli prvič v svoji zgodovini. In vse to praktično brez resnejše predvolilne aktivnosti. Problem šentjurskega Desusa utegnejo biti njihovi trije svetniki, sami preverjeni »relikti iz komunističnih časov«, strankarsko totalno sprti med seboj, ki bodo težko našli skupno mesto bodisi v poziciji ali opoziciji. V kolikor jim sploh gre za občinsko politiko in ne le za druge interese, med drugim tudi za podporo upokojenski usmeritvi vlade v Ljubljani.

SD je s 7,7% glasov zaostala tako za izidom prejšnjih občinskih volitev (9,5%) kot za državno ravno (12,0%), in čeprav je za las ohranila dve svetniški mesti, jo lahko štejemo med poražence. Brez korenite prenove vodstva bo slej ko prej potonila v lokalno nepomembnost.

SLS je z dobljenimi 7,4% glasov močno razočarala, prvič je v Šentjurju zaostala tudi za SD in je prvi luzer teh volitev. Krepko, kar za 42%, je zaostala za izidom iz prejšnjih volitev (12,7%) in za 20% za državnim povprečjem (9,3%). Očitno tudi vrnitev Jurija Malovrha ni pomagala. Podpora, ki so jo dali javno Tislu, jim je

prej škodila kot koristila, kajti volivci so praviloma bolj naklonjeni originalom kot kopiji. Laubič in Malovrh bosta v OS imela obupno situacijo, saj se bosta kot napovedana koalicijska partnerja povsem izgubila v senci SDS, ki je SLS tako že doslej izrivala na politično obrobje.

NSi je drugi največji poraženec teh volitev. **S 5,9% glasov** so se sicer izenačili z državno ravno stranke, toda so za izidom prejšnjih občinskih volitev (7,2%) zaostali za 32%. Z enim sami svetnikom v OS nimajo kaj početi, za nameček pa je iz OS izpadel tudi njihov prvi mož Janko Cerkvenc, kar je sploh veliko presenečenje in velikanski fiasko. Tudi NSi je gotovo žrtev hude ekspanzije SDS in bo morala nujno nekaj radikalno ukreniti. Zagotovo pa to ni sodelovanje v predlagani »smrtonosni« županovi koaliciji.

Blišč in beda preferenčnih glasov

Izvolitve s preferenčnimi glasovi so bolj izjema kot pravilo, zanimive pa so zato, ker volivcem dajejo občutek, da z njimi lahko pohodijo strankarske liste in volijo po svoje. Letos smo dobili na ta način kar 3 občinske svetnike, to je 11,5%, kar je izjemen odstotek. Žal pa je dejstvo, da preferenčni glasovi delujejo le pri najšibkejših strankah. Letos je bilo v II. VE na listi SLS za izvolitev potrebnih vsega 19 glasov, na listi LDS pa le 20, kar pomeni, da je že aktivirana žlahta zlahka izvolila svojega občinskega svetnika, kar je prej absurd kot demokracija.

Razmerje levo - desno

Čeprav so naši župani doslej praviloma strankarsko sceno po volitvah temeljito premešali, v tem pogledu je bil najbolj »radikalen prav sedanjí župan Tisel, je bilo šentjursko volilno telo ideološko vedno desno orientirano v razmerju 60 : 40. Če letos odpišemo goševce kot ideološko nevtralne, potem je razmerje ostalo povsem enako (43,6 : 29,5). Iz tega podatka lahko tudi sklepamo, da so volivci GOŠ v enaki meri podeljeni med levičarje in desničarje.

Štiri leta za »novo SDZL« ali »anarhično« GOŠ?

Ne glede na to, kdo bo župan, so koalicije znane. Tislova ekipa v OS ima 17 sedežev (65%) in je sestavljena v »klasičnem Tislovem duhu«: 3 desne (SDS, SLS, NSi) in dve levi stranki (SD, Desus). Pravi »segedinar«, ki ni podoben ničemur. Naši strankarski ljudje se očitno še vedno grede »igrice v peskovniku« z volivci, ki v prvi vrsti volijo ideološko. Iz te kombinacije je izpadla le LDS, pa še ona se menda skrito pred očmi svojih volivcev dogovarja, kako bi bila zraven.

Diacijeva varianta, ki izključuje kupovanje podpore s podžupanskimi imenovanji, se sicer zdi bolj »naravna« in zato tudi možna. Pod tem pogojem bi ga tako ali tako podprl Desus, ki je napovedal, da hoče biti v zmagoviti ekipi, tudi SLS in NSi bi se rešila utapljanja v SDS, večjih ovir pa tudi ni videti pri SD, ki je vedno zraven zmagovalcev. Tako pisana »Diacijeva koalicija« bi imela nasproti sebi sicer težka nasprotnika SDS in verjetno tudi LDS, ki bi ji krepko pila kri, toda bi predstavljala prekinitev »Tislove« kontinuitete in prinesla možnost sprememb na Občini. Toda v bistvu bi še vedno bila volivcem odtujeni »segedinar«.

Županovanje brez koalicije

Je seveda povsem možno, v preteklosti ga je s »podmizno trgovino« zelo uspešno prakticiral Jurij Malovrh. Županska funkcija je do te mere suverena, da formalne koalicijske povezave nujno niti ne potrebuje. V našem primeru bi bila izrazito sprejemljiva za Diacija, ker je ostal brez podpore strank, in bi tudi bila v skladu z njegovo predvolilno kritiko strankokracije in ponudbo t.i. projektnih koalicij. Če bi Diaci dosledno spoštoval svoje predvolilne obljube, potem bi se vsekakor moral odločiti za županovanje brez koalicije.



PO VOLITVAH V OBČINSKI SVET

Korže skuhal »totalni segedinar«

Na novinarski konferenci 18. oktobra na Planini sta že znani zmagovalec občinskih volitev stranka SDS in potencialni zmagovalec župan Tisel obelodanila svoj koncept vladanja v naslednjem mandatu. Če je mešanica mesa in zelja pojem popolne mineštre, potem lahko rečemo, da je Jože Korže, ki je nesporna avtoriteta v zmagoviti SDS, s tem, ko je spravil pod isto pokrovko SDS, SLS, NSi in SD ter Desus, skuhal »totalni občinski segedinar«.

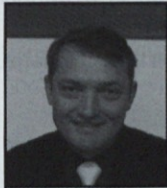
Kaj so povedali novi zavezniki?

Korže in SDS vsebinsko ničesar: vodovodi, ceste, šole, vrtci itd., pač seznam, ki ga že dobro poznamo, Malovrh (SLS), Cerkevnik (NSi), Erjavec (SD) in Recko (Desus) pa so samo podprli njun (ne)program. Kot da smo volivci res volji.

Na vprašanje, zakaj podpirajo Tisla in ne Diacija ter kako bodo poplačani za podporo, so povedali:



Jurij Malovrh (SLS): Smo desna stranka in podpiramo desno opcijo in njene zgodovinske vrednote. Diaci, ki se je pred časom ponujal celo za predsednika SD, zato zaradi svojih spornih vrednot v načelu ni naša izbira.



Janko Cerkevnik (NSi): S Tislom kot preizkušenim politikom smo se ujeli glede komunalnega prispevka in prostorskega plana, ki ovirata razvoj občine. Diaci ni prišel s programom, zgolj rušenje oblasti pa nas ne zanima. Sicer pa tudi ni karakter, ki bi nas privlačil.



Cveto Erjavec (SD): Do sedaj smo s Tislom dobro sodelovali, veliko prispevali za razvoj občine, in to nameravamo početi tudi v tem mandatu.



Alojz Recko (Desus): Tisel drži besedo, skrbi za razvoj cele občine in smo z njim tudi do sedaj dobro sodelovali. Desus v opoziciji nima kaj delati.

Bomo imeli kar 4 podžupane?

Kaj so zavezniki zamolčali? V prvi vrsti to, kaj imajo v resnici skupnega s Tislom (ne)programom in kaj so dobili za svojo podporo. Vsi so zatrjevali, da o politični trgovini sploh niso govorili, neuradno pa naj bi jim Tisel že obljubil kar štiri podžupanska mesta. Podžupani naj bi bili Cveto Erjavec, Jurij Malovrh, Alojz Recko in za SDS presenetljivo Koržetova hči Jelka Godec. Zanimivo je, da se v svojih predstavah nihče od njih ni dotaknil najbolj glasnih predvolilnih tem, izgradnje kulturnega centra Šentjur, lokacije nadvoza in povezovalne ceste, komunalnega prispevka, Slivniškega jezera ... KCŠ se je pomaknil daleč proti koncu spiska Tislovih obljub – ker je pač treba skrbeti za razvoj vse občine, ampak, če bo država prispevala, bo tudi KCŠ ... Erjavec se je na KCŠ spomnil šele na posebno vprašanje ŠN. Malovrhova izjava je bila prozorno sprenevedava, saj sta šla SLS in Diaci pred dvema letoma celo skupaj na državne volitve, brez »moralnih pomislekov« pa bo Malovrh sedaj lepo sodeloval tudi

s pravimi levičarji iz SD in Desus.

Levica razbita na prafaktorje

Tako kot Korže in Tisel so se tudi vsi njuni podporniki zavestno počvižgali na dejstvo, da večina volivcev vendarle voli stranke in ne osebe, torej po ideoloških kriterijih, in da so jih s tem dogovorom v bistvu povsem izigrali. To še posebej velja za SD in Desus, ki v Tislovem kontekstu absolutno spadata v opozicijo. Levica je imela tokrat idealno priložnost, da se poveže z GOŠ, ki sicer tudi spada bolj na levo, in ustvari končno v naši občini zdravo konkurenčno politično klimo, toda jo je pričakovano zapravila. Če že poskušam razumeti desusovce, ki kot starostna interesna stranka nimajo mladostne izzivalnosti, mi je nerazumljivo, da se ne postavi na svoje noge vsaj mlada generacija v SD. Če sploh obstaja?

Osel gre le enkrat na led ...

Formalno je ostalo prikrito, o čem so se zavezniki pravzaprav sploh sporazumeli. Očitno samo o tem, da Diacija ne marajo in da so pripravljene plačati vsako ceno za svoj delček občinske oblasti. Recko je vsaj odkrito priznal, da gre Desusu za oblast, vsi drugi pa so svoje prave namene skrivali kot kača noge. Podpisani dogovor je nezavezujoč, podpisniki so formalno obljubili Tislu tako rekoč le brezpogojno podporo v 2. krogu županskih volitev. Pravijo, da gre še osel le enkrat na led, toda NSi (Cerkevnik), delno pa tudi SLS (Malovrh) in Desus (Recko) očitno tega pregovora ne poznajo. Toda pozor: dogovor je zavezujoč le v primeru, da bo Tisel dobil volitve, kar pomeni, da so si v primeru Diacijevih zmag pustili odprta vrata za nove kupčije. In še to: Korže (SDS) je na novinarski konferenci vztrajal, da sploh ne gre za koalicijo, temveč le za »dogovor kar tako«, in je celo odklonil, da bi si partnerji segli v roke. Kako je uspel prepeljati žejna preko vode tako prekaljena strankarska mačka, kot sta Malovrh in Cerkevnik, če že odpišemo Erjavca in Reckota, je skrivnost, ki se bo vsaj delno razkrila šele v nekaj mesecih po ustanovni seji OS. Kje je tu tako opevano priseganje na transparentnost?

Super pragmatična županska koalicija, kaj je z LDS?

Nobenega dvoma ni, da je s tem dogovorom rojena nova t.i. županska koalicija, ki po svoji pragmatičnosti presega vse dosedanje. Zdi se, kot da sta se Korže in Tisel ustrašila Diacija in sta v boj poslala vse dosegljive pione, ti pa so kruhoborsko razpoloženi takoj prijeli za vabo. To jih utegne na prihodnjih državnih in lokalnih volitvah drago stati. Ampak gospodje očitno živijo za danes.

Zakaj ni zraven LDS in Artnaka? Tislu je ušlo, kar mu ne bi smelo uiti: pogovarjajo se tudi z LDS, toda ne javno. Zaradi njihovih volivcev, ki so menda bolj naklonjeni Diaciju.

Prav neverjetno, kakšna »štala«! Če šentjurski volivci tokrat niso spregledali, potem je pa res vse zaman.

FK

Večinoma novi obrazi – ženski le za vzorec

Poleg županskega in občinskosvetniških je zasedenih tudi 123 stolčkov svetnikov v vseh 13 šentjurskih krajevnih skupnostih. Tokrat ni bilo treba ponoviti nobenih volitev, so pa morali na Ponikvi izvesti žreb, kjer je imel več sreče Peter Buser.

S krepkim tiskom so označeni novinci v svetih KS. V oklepaju sta letnica rojstva in predlagatelj, kjer pa gre mnogokrat tudi zgolj za reševanje krajevnih časti, saj ponekod sicer sploh ne bi bilo kandidatov. Ti so navedeni po vrstnem redu volilnih enot, znotraj tega pa po volilnem uspehu.

KS Blagovna: Znova izdatna prenova

Stanislav Zupanc (1942, DeSUS), **Rok Turnšek** (1970, Uroš Dernovšek – naprej U.D.), **Marko Hladnik** (1983, Ivan Jug), **Borut Herič** (1970, U.D.), **Jožef Rataj** (1965, U.D.), **Slavko Polajžar** (1960, SDS), **Anže Rezar** (1984, U.D.), **Florjan Jančič** (1987, U.D.), **Alojz Gajšek** (1958, U.D.)

Na Blagovni so bili povsem prenovljeni že pred štirimi leti. Dvotretjinsko večino v svetu ima predlagatelj **Uroš Dernovšek**, ki je pred volitvami s članskega Facebook profila ŠMB Blagovna pozval za podporo svojim 8 kandidatom in Diaciju ter njegovim svetnikom. Za Stranko slovenskega naroda je kandidiral nekdanji skupščinski funkcionar **Drago Slakan**. Bivši predsednik KS Mastnak se ni potegoval za nov mandat. Brez mandatov so ostali le 3 kandidati.

V prejšnjem sklicu so bili še: Franc Čuš, Franc Korenjak, **Jožef Gajšek**, **Mateja Berglez**, **Jožef Rataj**, **Slavko Polajžar**, **Janez Pavlič**, **Jožef Mastnak** in **Uroš Cingl**.

KS Dolga Gora: Brez sprememb

Franc Arzenak (1956, SDS), **Anton Javrnik** (1964, SDS), **Jože Kadenšek** (1967, SDS), **Jože Dobnik** (1972, Alojzij Firer), **Miran Javornik** (1969, Alojzij Firer)

V najmanjši KS ostaja zasedba svetnikov identična, iz igre pa so izpadli 3 kandidati.

KS Dramlje: Uspešna akcija M. Čatra oz. M.

Laubiča

Andrej Golčman (1961, SDS), **Matej Lavbič** (1973, Marjan Čater), **Mihael Leber** (1975, Marjan Čater), **Andreja Mastnak** (1969, Marjan Čater), **Gregor Trnovšek** (1974, Marjan Čater), **Ernest Hrovat** (1973, Marjan Čater), **Franc Kotnik** (1972, Marjan Čater), **Lidija Zemljak** (1982, DeSUS), **Florjan Kolar** (1960, Marjan Čater), **Simon Štrajhar** (1979, Marjan Čater), **Robert Čede** (1971, SDS).

V najsevernejši KS je predlagatelj **Marjan Čater**, za katerim je menda stal **Matej Laubič** uspel s kar 8 kandidati. Aktualni predsednik KS Kopinšek ni kandidiral. Od bolj znanih kandidatov sta izpadla desusovca **Pavla Skok** – članica občinskega nadzornega odbora in **Bogomir Ulbing** – predsednik šentjurskih borcev, drugi zaporedni preboj pa je uspel še vedno zelo mladi simpatizerki upokojencev.

V prejšnjem sklicu so bili še: Štefanija Kramaršek, Franc Kotnik, Stanko Kopinšek, Marjan Kolar in Roman Žvegler.

KS Grobelno: Še naprej v znamenju SDS

Miran Frece (1981, Miran Frece), **Marjeta Centrih** (1955, Miran Frece), **Robert Žvegler** (1967, SDS), **Nada Jager** (1965, SDS), **Anton Ljubej** (1953, SDS), **Marjan Dremšak** (1951, SDS), **Anton Senegačnik** (1970, SDS)

Spopad je bil le v 1. VE, kjer je Miran Frece s svojima kandidatom za 1 oz. 2 glasova izločil 2 kandidata SDS, ki sicer ohranja prevlado.

V prejšnjem sklicu so bili še: Miroslav Gajšek, Avgust Krofl, **Damjan Pečar** in **Anton Senegačnik**.

KS Kalobje: Še ena SDS KS

Zdravko Hribnik (1967, SDS), **Simon Šafran** (1981, Franc Šafran), **Cvetko Privšek** (1971, SDS), **Ivan Kocman** (1961, Alojz Rozman), **Ivan Novak** (1956, SD), **Roman Gajšek** (1974, Franc Šafran), **Franc Trupej** (1980, SDS), **Mateja Mlaker** (1981, SDS), **Ivan Šafran** (1957, SDS).

Dobra vest za »brezpošno« KS je, da jo bo v občinskem svetu zastopal dosedanji in verjetno tudi prihodnji predsednik KS Hribnik.

V prejšnjem sklicu so bili še: **Janez Belina**, **Boris Mraz**, **Martin Križnik**, **Šafran Lidija**, **Andrej Kladnik**.

KS Loka pri Žusmu: Še vedno prevlada

»levičarjev«

Srečko Krajncan (1967, SD), **Drago Kos** (1957, Darko Mikša), **Matjaž Zenzianowski** (1966, Miran Gobec), **Milan Grobin** (1959, Vida Kodrin Grobin), **Vida Kodrin-Grobin** (1957, SDS), **Danica Recko** (1954, SD), **Robert Žafran** (1971, Marjan Užmah), **Božo Artnak** (1954, Jožica Artnjak), **Mirjana Verhovšek** (1962, Jožica Artnjak)

Najlepša novica za Loko je, da ima znova tudi predstavnika v občinskem svetu.

V prejšnjem sklicu so bili še: Miran Gobec, **Jože Polutnik**, **Marjan Užmah**.

KS Planina pri Sevnici: Klumpovci niso niti

kandidirali

Rihard Stopinšek (1958, Janez Luskar), **Darko Bobek** (1974, Bogomir Žibret), **Ludvik Tonjko** (1964, SDS), **Jurij Hladin** (1964, Janez Luskar), **Damijan Dolar** (1973, Anton Špan), **Roman Zalokar** (1967, SD), **Milan Sehur** (1966, SLS), **Ivan Koželj** (1958, SDS), **Damjan Gračnar** (1978, Anton Špan), **Boris Gračnar** (1965, SDS), **Ciril Metod Kovač** (1966, Anton Špan).

Planinsko KS so dva mandata vodili člani Kluba mladih Planina, sedaj pa so kolektivno izpregli. Anton Špan iz GOŠ je predlagal 7 svetnikov, Janez Luskar iz SLS 5, vendar je končna zasedba dokaj pisana.

V prejšnjem sklicu so bili še: Marko Vouk, **Mateja Bobek**, **Iztok Senica**, **Anton Špan**, **Milan Zapušek**, **Anton Senica**, **Cvetko Žagar**, **Janez Luskar**, **Marko Tovornik**, **Robert Senica**.

KS Ponikva: Pon(i)kovljanke ostajajo za

štedilniki ...

Anton Vrečko (1940, DeSUS), **Slavko Špur** (1951, LDS), **Jernej Košak** (1974, Robert Košak), **Cvetko Golež** (1960, Slavko Špur), **Janko Pušnik** (1962, SDS), **Mihael Štor** (1945, SDS), **Franc Hrovatič** (1966, SDS), **Srečko Mohar** (1966, Ivan Pevec), **Roman Pevec** (1972, Ines Novak), **Peter Buser** (1982, Slavko Špur), **Anton Germek** (1955, SDS).

V povsem moški zasedbi bo po izpadu iz OS zaradi preferenčnih glasov »svetoval« Špur. Grd poraz je doživela **Jelka Godec**, ki je med 7 kandidati osvojila zadnje mesto, za 1 glas pa je

Krajevna skupnost	2010 ¹	2006 ²	% novih ³	
			%	žensk ⁴
KS Blagovna	42	41	78	0
KS Dolga Gora	45	39	0	0
KS Dramlje	39	40	45	18
KS Grobelno	47	51	43	29
KS Kalobje	41	35	67	11
KS Loka pri Žusmu	50	42	33	22
KS Planina pri Sevnici	44	33	91	0
KS Ponikva	49	49	36	0
KS Prevorje	44	46	29	14
KS Slivnica pri Celju	45	41	36	9
KS Šentjur – mesto	48	51	71	18
KS Šentjur – Rifnik	50	45	64	27
KS Vrbno-Podgrad	43	46	40	20

1 ... povprečna starost svetnikov 2010, 2 ... povp. starost 2006, 3 ... delež novincev v %, 4 ... delež žensk v %

bil prekratek ponovni občinski svetnik **Boštjan Pisanec**.

V *prejšnjem sklicu so bili še: Jernej Košak, Viljem Zatler*, Anton Vrečko, Boštjan Pisanec, **Janko Pušnik**, Mihael Štor, Franc Hrovatič, Srečko Mohar, **Srečko Zupanc**, Buser Ivan, Anton Germek.

KS Prevorje: Pajek le še iz ozadja?

Damjan Maček (1975, Miroslav Pajek), Franc Teržan (1942, Martina Vrečko), Josip Špoljar (1941, Marko Gračner), **Franci Pacek** (1981, Boštjan Novak), **Martin Arzenšek** (1979, Jožefa Arzenšek), Majda Rezec (1962, Sabina Rezec), Bojan Planko (1983, Sandi Planko).

Zaradi predloga SDS ima sedaj Krivica 2 svetnika in Lopaca 1, vendar se je zgodilo, da so pogoreli vsi odkriti strankini kandidati. S prevorskega »prestolčka« se je poslovili dolgoletni predsednik **Mirko Pajek**, ki odhaja tudi iz OS.

V *prejšnjem sklicu so bili še: Miroslav Pajek, Milena Žlof*.

KS Slivnica pri Celju: Glavnina ostaja

Florjan Potrata (1946, DeSUS), **Janez Palčnik** (1971, Konrad Pušnik), Matija Iskra (1980, Marko Novak), Martin Cmok (1966, N.Si), **Janko Guček** (1978, Ivan Kukovič), Ludvik Žafran (1957, SDS), Vladimir Artnak (1965, Leopold Žavski), Alojz Jevšnik (1957, Andrej Jevšnik), Andrej Hostnik (1974, Alojz Hostnik), **Drago Keše** (1951, Ivanka Krajnc), **Slavica Van Der Minnen** (1975, Nada Potočnik).

Na slivniško sceno se je znova skušal vrniti nekdanji predsednik KS **Dušan Polenšek**, glavni igralci pa ostajajo v svetu.

V *prejšnjem sklicu so bili še: Konrad Pušnik, Ivan Kukovič, Silvan Šeško in Damjan Čretnik*.

KS Šentjur mesto: Bo »mesto« le zadihalo?

Jože Štiglic (1942, DeSUS), **Mira Jazbec** (1964, SDS), Marjan Bohorč (1973, SDS), **Laura Lajh Rauter** (1976, SD), **Jure Razočnik** (1977, SD), **Viljem Romih** (1942, SD), **Lovro Perčič** (1974, SDS), **Sašo Cvek** (1965, SD), **Darja Škorc** (1977, SD), Branko Oset (1954, SDS), **Jure Godler** (1974, LDS), **Anton Jančič** (1944, SD), **Zdenko Horvat** (1949, Zdenko Horvat), Robert Gajšek (1959, Zares), Milan Kristan (1949, SD), **Matjaž Kovačič** (1970, Matjaž Kovačič), **Matjaž Žmahar** (1970, Roman Gajšek).

V mestni KS se običajni ljudje še vedno praktično ne vključujejo, ampak so to storile stranke, da ni bilo treba nabrati tistih par podpisov. Čeprav je št. svetnikov SD s 5 naraslo na 6, v oči bode, da so v enoti, kjer živi **Cveto Erjavec**, ki je doslej vodil KS, a ni kandidiral, izpadli vsi trije kandidati – tudi njegova žena. Svojo

prisotnost je s 5 svetniki močno povečal SDS, izpadla pa je SLS, ki je skupaj z nekdanjim podžupanom Čoklom štela petero svetnikov.

Veseli veliko število novih in mladih obrazov, zanimiva pa zna biti bitka za predsedniški stolček, ki si ga želijo vsaj trije. Trije svetniki so v novem mandatu zamenjali stranko predlagateljico.

V *prejšnjem sklicu so bili še: Florjan Cveto Erjavec, Franciška Lajh, Marjan Razočnik, Janez Milan Čokl, Stanislava Mlinarič, Dušan Senica, Simon Zdolšek, Milan Kristan, Ksenija Kraševac, Peter Krč, Franc Cehner*.

KS Šentjur – Rifnik: Kdo bo vladal na Gori?

Andrej Žmahar (1962, SLS), **Milena Recko** (1966, Pavel Mlaker), **Mirko Čander** (1949, Stanislava Vouk), **Dubravka Turk** (1958, SD), Franc Pevec (1964, SDS), **Darko Košak** (1956, Marko Ploštajner), Branko Veber (1961, SDS), Mag. Marija Vodišek (1960, Janez Kukovič), **Slavko Videc** (1963, Ivan Jurkošek), **Aleksandra Šuster Močnik** (1977, SDS), **Milan Podjed** (1952, Stane Zalar).

Precej prenovljeni Rifnik z okoliškimi vznožji ne bo več vodil **Branko Slomšek**, ki ni kandidiral. V svet se ni uvrstila Zaresova šefica Vrečkova, med svetniki pa bo tudi občinska svetnica Močnikova, kar je na splošno dobrodošla novost za to območje. Bodo končno uspeli pridobiti skupne prostore?

V *prejšnjem sklicu so bili še: Janez Kačičnik, Magdalena Vrabič, Branko Slomšek, Branko Veber, Andrej Pišek, Janez Kukovič, Jurij Gračner*.

KS Vrbeno-Podgrad: Po Goševih notah

Srečko Jager (1962, SDS), **Vladimir Belina** (1977, V. Belina), Stanka Kodrnja (1957, V. Belina), **Damjan Biščan** (1976, Aleksander Dobovišek), Aleksander Dobovišek (1967, Rudolf Dobovišek).

V Podgradu tudi tokrat ni bilo konkurence, v Vrbenem pa je bila prvič, zmagali pa so kandidati GOŠ, kar glede na kandidata iz Podgrada pomeni, da bo dosedanji predsednik KS Jager ne bo več vladal.

V *prejšnjem sklicu sta bila še: Alfred Šarlah in Jurij Malovrh*.

Kar štiri »homo« KS

Med krajevnimi svetniki je skupno 65 novincev (leta 2006 78) oz. 53 %. Mednje se je uspelo vrniti le 16 ženskam (l. 2006 19), na Blagovni, v Dolgi Gori, Planini in Ponikvi žal nobeni.

Najstarejši svetnik je s 70 leti Anton Vrečko na Ponikvi, najmlajši pa je s 23 leti Florjan Jančič s Proseniškega. Povprečen svetnik je star 45 let, najstarejši so v Loki in KS Šentjur – Rifnik, najmlajši pa v Dramljah. Največ novih obrazov je na Planini, ista zasedba pa je ostala na Dolgi Gori.

Stranke vstopajo v svete KS

Volitve v svete KS so bile do sedaj vsaj formalno skoraj izključno nestrankarske, letos pa so vanje nekoliko bolj odprto vstopile tudi stranke. Pri kandidiranju s podporo volivcev, ki je sicer tudi tokrat še krepko prevladovalo, je vse prevečkrat le skrivanje, saj za njim stojijo strankarski ljudje. Brez dvoma so svete KS javna oblastna institucija, zato kandidiranje s strani strank ni le logično, temveč je tudi nujno. Če stranke tega do sedaj niso počele, potem pač niso opravljale svojega poslanstva.

Formalno imajo predstavniki strank večino le v svetih KS Šentjur mesto (od 15 svetnikov jih je 14 iz strank), Ponikva (od 10 jih je 5 iz SDS, 1 iz Desusa) in Grobelno (od 9 jih je 5 iz SDS, 1 iz SD), v vseh drugih KS pa je oblast v rokah vsaj navidezno neodvisnih svetnikov. Pri tej navidezni neodvisnosti so najbolj radikalni na Prevorju, kjer so se vsi poznani strankarski ljudje maskirali v neodvisne.

Najbolj se je očitno angažirala SDS, ki ima med strankami največ izvoljenih predlaganih kandidatov, v svetu KS Ponikva in KS Grobelno pa ima tudi večino. V KS Šentjur mesto, kjer ima največ izvoljenih kandidatov SD (6), ima 5 svojih ljudi. Poleg SD se druge stranke skorajda niso angažirale, morda še najmanj LDS, ki ima formalno le enega samega krajevnega svetnika.

Večinske volitev v svete KS pa so bile pregosto sito za nekatere občinske svetnike. Najbolj boleč je poraz Jelke Godec (SDS) na Ponikvi in Sebastjana Jakliča (LDS) v Šentjurju.

Zdi se, da pa je sedaj pri volitvah v svet KS konec strankarske sramežljivosti, da ne rečem neaktivnosti, saj so vsaj v SDS spoznali, da je podpora treba ustvarjati v bazi.

FK

Politika je zašla tudi na Uršulo

Na Uršulino nedeljo je prišlo do političnega incidenta. SDS, ki je na Uršuli postavila Tislovo predvolilno stojnico, posamezniki pa naj bi pritiskali na drameljskega župnika, da bi konkurenčni GOŠ oziroma Diaciju prepovedal dostop do cerkve. G. Strmšek na to sicer ni pristal, je pa menda priznal, da so tovrstni pritiski res obstajali in je Diaciju predlagal, da se Uršuli izogne. Goševci so se tako v nedeljo utaborili pri Namigu ob vznožju Uršule. Toda Klemen Zdolšek je župnikov nasvet le prekršil in je tako kot vsako leto doslej šel na vrh, in to z goševim šalom okrog vratu. Pred esdeesovo stojnico ga je predsednik SDS Korže grobo napadel, da je provokator, in ga podil z Uršule. Do fizičnega konflikta vendarle ni prišlo, ker naj bi se Zdolšek pravočasno umaknil.

br

FK

Umirjen začetek in buren konec

Le dva ministra sta se nas usmili

Pravzaprav trije, če v to kvoto prištejemo tudi prometnega ministra **Vlačiča**, ki se je tako bolj mimogrede »naslikal« v Dobju. Dobje je za ministre sploh zanimivo, od treh so gostili kar dva, medtem ko smo se Šentjurčani morali zadovoljiti bolj kot ne z ekspresnim obiskom Gregorja Golobiča.

Najbolje obiskan in odmeven je bil pogovor **kmetijskega ministra Židana** v Dobju, pa čeprav po poročanju enega od udeležencev zborovanja ni tam zvedel prav nič takega, kar bi se mu vtisnilo v spomin. Vseeno je treba pohvaliti županskega kandidata Čadeja, da se je potrudil in poskrbel ne le za lastno promocijo, temveč tudi za zanimiv dogodek za soobčane.

Ministra Golobiča je poleg predsednice Zares Zdenke Vrečko in kandidatov s strankarske liste pričakala le peščica občanov.



Naštel sem jih 18. Kar je škoda, kajti Golobič je zanimiv sogovornik in bi v »normalnih« razmerah zlahka napolnil veliko občinsko sejno sobo.

Županski kandidati večinoma zelo resno

Vsi županski kandidati so se svojega posla lotili zelo resno in so pred volitvami prekržarili vso občino.

Jožef Artnak se je svoje županske kandidature lotil verjetno



najresneje in najbolj organizirano. Bil je edini, ki sem ga zasledil, da je poleg LDS Občana, zloženk, številnih plakatov in pisnih vabil za vsako gospodinjstvo po vseh KS, kar so tokrat delali vsi županski kandidati, svoja srečanja z volivci redno oglaševal tudi na Štajerskem valu. Njegovi javni nastopi so bili profesionalno naštudirani, v stilu ameriškega predsednika je izžareval simpatično samozavest, poskrbel je tudi za glasbeno spremljavo in pogostitev. Spretno je poudarjal svoje prednosti in se izogibal resnejši kritiki Tislove vladavine. Njegovi predvolilni nastopi so imeli eno samo veliko napako: prepričeval je prepričane, njegovih zborovanj so se v glavnem udeleževali le člani LDS. Sicer pa se je enako godilo tudi drugim županskim kandidatom. **Cerkvenikov** vsebinsko soliden nastop na Ponikvi je tako spremljala le peščica zvestih starejših članov NSi, enako so tam **Erajavca** poslušali pretežno le »stari komunisti«.

Tislova kampanja ni bila nič posebnega; namesto programa in pričakovane lahkotne promocije se je osredotočil na naštevanje uspehov minulih dveh mandatov, kar pa je bilo prej moreče kot spodbudno. Ena od bolj opaznih opornih točk njegovega nastopa

je bil tudi znameniti »Koržetov sklad«, ki se je očitno odlično prodajal. Kolektivni plakati z njim v središču in s kandidati za občinski svet okrog njega so sicer bili res nekoliko drugačni, morda za Šentjur tudi inovativni, toda nič kaj posebno atraktivni in prej antipatični kot simpatični. Za razliko od drugih strank, ki so praktično zanemarile volitve v svete KS, se je SDS zelo potrudila in postavila na liste svoje člane. Na Grobelnem in Ponikvi ima SDS celo večino v svetih KS, kar se jim bo gotovo obrestovalo še v naslednjih mandatih.

Petkov **zaključni miting pred 1. krogom na Mestnem trgu** v Šentjurju z gostjo Nušo Derendo na čelu in slivniškimi Unikatom v nadaljevanju, seveda ob zastojnem golažu in pivu, je bil prvi primer ameriškega tipa volilnega cirkusa na Šentjurskem. Na Mestni trg je privabil kakšnih 250 volivcev vseh barv, ki pa



so se zelo medlo odzivali tako na Nušo kot na predstavljene SDS kandidate in Tislove »litanije« o silnih uspehih preteklega mandata. Tisel in njegovi se sploh niso uspeli ustrezno vklopiti v veselično vzdušje. V treh urah je bil Mestni trg spet prazen, počiščen in verjetno tudi pozabljen.

Zanimivo je, da je istočasno imel v skupščinski dvorani svojo **»mašo« Jožef Artnak**, kjer pa se je kakšnih 10 udeležencev zmrdovalo nad »populističnim dogajanjem«, ki je prodiralo v dvorano.

GOŠ in Marko Diaci sta pripravila le tri predvolilne mitinge, pa še od teh je eden odpadel zaradi poplav. Koncept teh srečanj z volivci je bil zasnovan sodobno, brez pretiranega teženja s programi, od njih pa si posebnih koristi očitno niso obetali, saj bi jih sicer organizirali bistveno več. Diaci pravi, da so goševci vse dali na osebne stike z volivci, v kolikšni meri pa so ta svoj brez dvoma dober načrt tudi realizirali, je drugo vprašanje. Vem, da mene in mojih sosedov ni obiskal noben goševca. Toda, kot vse kaže, jim je mobilizacija volivcev uspela in tik pred volitvami je že veliko ljudi menilo, da bo končno izid tesen in da so Diacijeva možnost večje.

Volivcev pa od nikoder

Mirno lahko trdim, da so neposredna srečanja županskih kandidatov s tistimi volivci, ki bi jih bilo treba šele pridobiti, gladko padla v vodo. Ves »cirkus« se je vrtil povsem v prazno, kar je pravi fiasko z ozirom na silni trud, ki so ga v svoje predstavitve vložili županski kandidati. Le v neposredni konfrontaciji vseh kandidatov pred volivci bi se dalo spoznati njihovo pravo vrednost, vse drugo je bilo bolj kot ne zavajanje naroda s strani profesionalnih piarovcev. Zakaj se peterica županskih kandidatov ni odločila za skupne predstavitve, ki bi edine lahko pokazale na razlike med njimi in tudi edine omogočale prepričevanje drugačeh mislečih volivcev, ni težko uganiti: bali so se resnice in drug drugega. Tudi zato je njihovo priseganje na preglednost občinskega vladanja zgolj floskula.

Kako pripraviti naše kandidate, da se bodo vsaj prihodnjič nekoliko bolj odprli pred volivci? Morda tako, da bi njihove skupne predstavitve na njihove stroške organizirale KS? Le v tem primeru bi lahko bila predvolilna zborovanja nekoliko bolj informativna in manj zavajajoča.

Soočenje vseh petih kandidatov na Štajerskem valu ni

prineslo nič dramatično novega. Vse se je vrtele okrog znanih tem, ki smo jih že prej obdelali v ŠN, okrog komunalnega prispevka, kulturnega centra Šentjur in racionalnosti občinskih investicij, toda razlike med kandidati so se tu vendarle pokazale. Na primer pri poimenovanju Kulturnega centra Šentjur, ki je za ene (Artnak, Cerkvjenik, občasno Tisel) samo kulturni dom, za druge pa je tudi KCŠ. Prva tarča napadov je bil seveda župan Tisel, toda šlo je bolj kot ne za vljudnostne očitke, ki se jih je zlahka ubranil. Tudi Diaci, kot edina neformalno deklarirana Tislova opozicija, ni bil nič bolj »hudoben«, kot smo vajeni. Nova tema je bila le letošnja poplava; županski kandidati so nas vsi po vrsti prepričevali, da bi Slivniško jezero bolj izkoristili kot protipoplavno akumulacijo (in so mimogrede pozabili na turizem), če bi imeli to pristojnost. Ocenjujem, da prvo radijsko soočenje ni prineslo nikomur od nastopajočih niti posebne škode niti jim ni kaj hudo koristilo.

Predvolilni golaž že skoraj pravilo

Letos se je zgodilo prvič, da je bil t.i. predvolilni golaž skoraj za vse županske kandidate, z izjemo Cerkvjenika, že pravilo. Če že ni šlo vedno za golaž, sta pa bila na mizah hladen prigrizek in seveda vino. SDS je v Grobelnem serviral odličnega golaža, na Mestnem trgu je pripravila pravo veselico, GOŠ je prisegal na kislino juho, LDS pa se je običajno zadovoljila s prošjačo, ocvirkovko ali pecivom. Tudi darila za volivce so postala pravilo: kuliji in beležke s Tislovo podobo pri SDS, kuliji in majice pri LDS, všečni šali pri GOŠ, kuliji in zloženko pri SD. Vse kaže, da so naše stranke kar dobro pri denarju. Verjamem, da so kar vse po vrsti krepko presegle za kampanjo dovoljeno vsoto. Samo Tislova veselica pred Občino je bila vredna približno toliko, da je pojedla ves zakoniti denar.

Slogani in parole

Pri volilnih sloganih je težko biti inovativen, veliko lažje je biti neroden. Slogani naših strank in kandidatov so bili večinoma rutinski in vsebinsko skromni. Še najbolj vsebinska sta bila pravzaprav Tisel in Diaci. Esdeesov »Z zaupanjem in sodelovanjem zmoremo vse« kar precej spominja na Diacijev »Znamo, zmoremo«. Ta slogana sta čisto v redu, toda Diaci je nato z imenom svoje liste »Gibanje za občino Šentjur« že krepko mimo mahnil. Kot da že nimamo svoje občine in bi si kdo morda lahko mislil, da se Diaci »giblje« za šmarsko občino. Povsem isto velja za esdeesov slogan »Za našo občino Šentjur«. V ta koš namišljene borbe za lastno občino lahko mirne duše vržemo tudi Erjavčeva slogana »Šentjur prava odločitev« in delno tudi »Za razvito in uspešno občino – za občino Šentjur«. Zaresov »Zares Šentjur res za Šentjur« se igra malo z besedami, vsebinsko pa je prav tako »odštekana«. SLS si je privoščila le nekoliko bolj učinkovit čustveni izbruh – »S srcem za Občino Šentjur, za naše ljudi, za naše kraje«, pri čemer je besedo Občina zapisala (verjetno pomotoma) kar z veliko začetnico, s katero sicer običajno označujemo samo občinsko stavbo. NSi in Janko Cerkvjenik s svojo »Blizu ljudem«, z rdečo piko na koncu, sta nam dala vsaj misliti, kaj je sploh njuno sporočilo. LDS in Jože Artnak sta prisegala na »Svežo energijo«, kar bi bilo čisto v redu, če za to svežo energijo ne bi stala izključno samo že preizkušena stara eldeesova ekipa.

S čim so nas lovili kandidati za občinske svetnike?

V veliki večini so naši potencialni občinski svetniki pihali na dušo lastnemu ožjemu okolju in njegovim interesom, vmes pa so pogosto vpletli svoje osebne teme oziroma želje: smo za našo cesto, kulturni dom, športno igrišče, za potrebe mladih ... Bolj redki so mislili tudi na širše interese občinske skupnosti. Med slednjimi je nekaj več goševcev, ki so se nekoliko bolj trudili biti izvirni in malo širši. Na prste obeh rok bi lahko naštel kandidate (Polnar, Žafran, N. Grmek, A. Ocvirk ...), ki so nam povedali nekaj več kot drugi.

Burno pred 2. krogom županskih volitev – volitve so postale zanimive

Pojav Diacija kot možne resne alternative Tislu je močno razgibal v prvem krogu bolj dolgočasno predvolilno dogajanje. Oba kandidata sta še enkrat ekspresno »prečesala« vso občino, Tisel po krajevnih skupnostih, Diaci po voliščih. Oba županska

kandidata sta uspela dodobra razgibati volilno bazo, ki se je temperamentno razdelila strogo bipolarno. Prišlo je do popolnega ločevanja duhov, v primeru propadlega soočenja v samem Šentjurju pa tudi do takšne naelektrčnosti množic na obeh straneh, da bi verjetno prišlo do spopada, če jih ne bi ločevala Pešnica. Tudi incident na Uršuli je pokazal, da nasprotnika razmišljata »krvavo«. Župan Tisel in podžupan Korže sta imela na Mestnem trgu celo stojnico, kjer sta dva dni lastnoročno mimoidočim točila pivo. Skratka, v začetku dolgočasne volitve so se razplamtele v vroč volilni spopad, ki je dal volitvam tisti pravi motivacijski zagon in jih končno le naredil za zanimive.

Duel med Diacijem in Tislom na Radiu Celje, ki ga je odlično vodila Saška T. Ocvirk, se je končal odločno v korist Diacija. Tisel se je neprijetnim vprašanjem (komunalni prispevek, število podžupanov, kulturni center, zadolževanje, ...) nespretno izogibal z begom v dolgočasno naštevanje preteklih dosežkov in ga je Diaci z veliko bolj konkretnimi stališči praktično na celi črti stisnil v kot.

Nadaljevanje uro kasneje na **Štajerskem valu** je že bilo nekoliko bolj uravnoteženo, toda vljudnostno naslavljanje s »spoštovani kolega« ter poudarjanje, da je Šentjur »čudovita občina s prečudovitimi ljudmi«, le nista uspela povsem nevtralizirati Diacijevih ostrih napadov. Teme so bile iste: koalicijski podžupani, igrišče na mivki, profesionalizacija županstva ..., slišali pa nismo nič novega.

Zdi se, da je na teh dveh soočenjih »zmagal« Diaci.

Na **Radiu Rogla** je Tisel šel uspešno v odločen napad, tudi z osebnimi napadi na Diacija, kar je privedlo do izenačenega ostrega dialoga, v katerem so namesto »spoštovanega kolega« prišla do izraza prava nasprotja med kandidatom. Teme so ostale iste, vprašanje, koliko komunalnega prispevka je plačal župan Tisel za svojo hišo, pa je le ostalo neodgovorjeno. Kazno je bilo, da niti eden niti drugi nista znala naštetih tri točke iz nasprotnikovega programa, s katerimi se ne strinjata.

Vrtnarstvo
Kristina Razboršek



Ul. Franja Malgaja 41, Šentjur
/ HRUŠEVCI, tel.: 03/ 749 25 96

DEL. ČAS: vsak dan
od 8h do 18h.

Od 28. oktobra do 1. novembra, vam vsak dan od 7.00 do 19.00 ure, nudimo veliko izbiro cvetja in cvetličnih aranžmajev, tudi pred trgovinami **Resevna, Akvonij in KEA.**

Direktorju Bevcu lani 250 tisoč evrov

Reševanje Alposa se nadaljuje, še vedno pa ga spremljajo predvsem negativne informacije. Prisilni upravitelj Andrej Marinc ocenjuje, da so poslovni rezultati šentjurske družbe od konca marca pa do konca avgusta slabši od načrtovanih in da je sanacija Alposa skoraj nemogoča. Uprava je nasprotno še vedno optimistična, saj vidi rešitev v dopolnitvi programa finančnega prestrukturiranja družbe in ponoven zagon celotne cevarske industrije. Jesen je prinesla tudi štrajk v Alposovi tovarni v Srbiji in podatek, da je Mirjan Bevc navkljub krizi v podjetju med najbolje plačanimi slovenskimi menedžerji.



Mirjan Bevc, ki je lani v Alposu zaslužil 250 tisoč evrov, odločno zavrača »financiranje kakšnih privatizacijskih zgodb.«

Mirjan Bevc je po podatkih časnika *Dnevnik* lani zaslužil 250 tisoč evrov bruto in se znašel na seznamu najbolj plačanih slovenskih menedžerjev. Presenetljivo je to, da je Bevc na lestvici (zasedel je 49. mesto) edini izmed direktorjev, katerih podjetje se je znašlo na robu prepada.

Alpos je sicer pred dnevi objavil sporočilo za javnost, da je v zaključni fazi priprave programa finančnega prestrukturiranja družbe, ki bo realno omogočil izvedbo prisilne poravnave. Poleg tega so se pohvalili, da intenzivno izvajajo ukrepe za racionalizacijo poslovanja in da so zmanjšali obseg plač vseh vodilnih delavcev. In Bevc bo očitno v letu 2010 zaslužil

»samo« še dobrih 120 tisoč evrov bruto, saj so se »plače uprave Alposa v tekočem letu prepolovile v primerjavi s preteklim,« so zapisali v vodstvu in dodali, da se intenzivirajo tudi razgovori z bankami, največjimi upnicami, v smislu njihovega dogovora za doseganje prisilne poravnave. »V tretjem kvartalu v primerjavi s prvo polovico tekočega leta v poslovni skupini dosegamo povečan obseg proizvodnje in prodaje metalurških družb še posebej na lokacijah v Šentjurju in v Aleksincu. V ostalih družbah v poslovni skupini z nemetalurškimi dejavnostmi se poslovanje v večji meri odvija v skladu s predvidenimi poslovnimi načrti,« piše uprava Alposa.

Prisilni upravitelj pesimističen

Manj optimističen pa je prisilni upravitelj Andrej Marinc, ki ugotavlja, da rezultati Alposa med koncem marca in koncem avgusta bistveno odstopajo od tistih, ki jih predvideva načrt finančne reorganizacije. Po njegovi oceni bi bil to lahko zadosten razlog za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave, ki pa ga še ne namerava vložiti. »Z ukrepanjem bom počakal še do sprejema rednega poročila za september,« navaja Marinc, ki meni, da Alposov načrt finančne prestrukturacije vsebuje predpostavke, ki jih ni mogoče uresničiti. Zato 106 upnikov, ki so prijavili za 213 milijonov evrov terjatev poziva, da so pred

glasovanjem za prisilko previdni. Marinc meni, da bo navkljub veliki pripravljenosti upnikov za pomoč težko najti način, kako sanirati Alpos.

Sporno posojilo, stavka v Srbiji

Prisilni upravitelj je pri pregledovanju terjatev ugotovil tudi nekatere nepravilnosti, saj je dal Alpos svoji hčerinski družbi poročilo za najem posojila brez soglasja sodišča. Poleg tega je pet od 12 Alposovih hčerinskih družb kapitalsko neustreznih, dve pa sta na robu tega. Osem podjetij posluje z izgubo iz poslovanja, veliki večini teh družb pa je glede na leto 2009 upadel promet. Alposove družbe v tujini pa beležijo brez izjeme več kot desetkrat slabše rezultate poslovanja kot lani.

Težave ima Alpos tudi v svoji tovarni v Aleksincu, ki jo vodi Janez Jenšterle. Delavci so se sredi oktobra odločili za petdnevno stavko, ki se je končala, ko je vodstvo izplačalo plače za avgust, septembrske plače in povračilo potnih stroškov pa naj bi delavci prejeli do konca septembra. Zanimivo je tudi poročanje spletnega portala *Aleksinacnews.com*, ki piše, da bi lahko Alpos v prihodnjih mesecih postal del afere Hypo, ker naj bi bili številni krediti vzeti ravno pri tej banki, zavarovani pa s hipotekami sumljivih vrednosti ...

Bevc: Ključen je zagon cevarske proizvodnje

Vodstvo Alposa je bilo v zadnjih mesecih zelo skopo z informacijami za medije, je pa Mirjan Bevc pred dnevi spregovoril za *Delo*. Povedal je, da o stečaju ne razmišlja in da bo dogovor z upniki omogočil Alposu poplačilo finančnih obveznosti in omogočil zagon celotne cevarske proizvodnje v vseh štirih njegovih tovarnah.

»Problem cevarske proizvodnje je, da je kapitalsko intenzivna in pri mesečni predelavi 12.000 ton jeklenih trakov potrebuje od pet do šest milijonov evrov finančnega vložka oziroma 15 milijonov evrov za financiranje trimesečnega proizvodnega cikla,« je za *Delo* pojasnil Bevc. Zavrnil je namige o financiranju »privatizacijskih zgodb« in dodal, da je Alpos med letoma 2005 in 2008 z najetimi poceni krediti kupil cevarne v Srbiji, BiH in na Poljskem ter obnovil proizvodnjo v Šentjurju. Toda zgodila se je recesija, ki je sesula metalurški trg.

»Danes ocenjujem za napako predvsem dejstvo, da od našega največjega lastnika, družbe Arcelormittal iz Ostrave s pravimi lastniki iz Indije, ki ima 38-odstotni kapitalski delež, nismo odločneje zahtevali, naj postane aktivni lastnik in v Alpos vplaga svoja sredstva, temveč smo razvoj gradili izključno z najetimi bančnimi krediti,« analizira Bevc.

L.H.

300 tisočakov za igrišče pri OŠ Planina

Po celi dolžini je predvideno veliko nogometno igrišče z golom širine 5 m, prečno bo igrišče za košarko in roketmet ter še dve igrišči za odbojko. Ureditev igrišča vključuje pločnik ob obstoječi cesti na vzhodnem delu kompleksa šole, prodnato ureditev poti do vzhodne fasade obstoječe šole, dostopno pot do zunanjih športnih igrišč, tekaško stezo s skokom v daljino, dve tribuni ob igriščih, okrasno zasaditev ob tribunah. Umestitev igrišč

je prilagojena dozidavi novega vhodnega dela v osnovno šolo ter predvideni novi telovadnici, ki bo delno vkopana.

Na javnem razpisu je bil izbran kot najugodnejši izvajalec CM Celje. Vrednost pogodbenih del znaša 298.545,09 EUR z DDV. Investicija je sofinancirana s strani Fundacije RS in Ministrstva za šolstvo v skupni vrednosti 58.700,00 EUR. Izvajalec bo z deli začel takoj, zaključek

del je 30. 6. 2011.

Občina naj bi v naslednjem letu nadaljevala z rekonstrukcijo objekta osnovne šole in izgradnjo nadomestne telovadnice, za kar je že tudi pridobila sklep o sofinanciranju Ministrstva za šolstvo in šport. Vrednost celotne investicije je ocenjena na 2 milijona EUR.

FK



Naša »Kmetijska šola« je praznovala 100. jubilej

Vrhunec praznovanja je bil v petek 8. oktobra ob zelo nenavadni 13. uri, to je na zadnji dan pred začetkom volilnega molka, ko je Šentjur pokal po šivih od vseh mogočih prireditelj, a je slavnostna prireditev vseeno skoraj napolnila dvorano šentjurskega KD.

Sam pa sem jo skoraj zamudil, saj v vsem vesoljnem Šentjurju (tudi v uredništvo ŠN ni nič prišlo) ni bilo mogoče zaslediti javne informacije o njej.

V svoji 100-letni zgodovini je šola vsaj desetkrat spremenila ime – to sedanje, Šolski center Šentjur, je med najboljšimi »smotanimi«. Za večino Šentjurčanov je šola ostala Kmetijska šola in amen.



Da se sedanja vodstvena generacija šole menda sramuje svojega kmetijskega poslanstva, jim je s slavnostnega odra moral povedati sam kmetijski minister Židan. Pa še obljubil jim je, da upa, da se bodo zadeve kmalu spet obrnile in bodo ščšjevci še radi tudi kmetijci.

Slavnost je zaznamovala prijazna pevsko-glasbena ustvarjalnost sedanjih in bivših učencev ter zaposlenih, toda tudi skoraj popolna odsotnost zgodovinskega spomina na znamenite može šentjurske kmetijske šole in šolske dosežke. Direktor Šket je ob naštevanju vseh mogočih preimenovanj in šolskih programov enostavno pozabil, da so bistvo šole ljudje in njihovi dosežki in ne uradni »zunanji« dogodki.

Vsi nastopajoči so ostali anonimni, zato vključno z moderatorico, ki je odigrala odlično humoristično točko, ne vem, koga naj hvalim. Ni narobe, da so pred mikrofonom dali prostor direktorjem sorodnih prijateljskih šol iz Avstrije in Italije, pa ministru in županu, bi pa bilo lepo, če bi se morda malo bolj spomnili tudi svojih bivših sodelavcev. Je že res, da smo nekaj od tega lahko našli na

zelo obsežni in lepo urejeni razstavi v šolskih prostorih, toda to le ni tisto, kar tudi sodi v prvo vrsto jubilejnega slavlja. Razstava je med drugim pokazala, da je Kmetijska šola v resnici dodobra izgubila svojo nekdanjo kmetijsko identiteto in je danes res le še »komercialni« šolski center. Takšni so pač sodobni trendi, ki jim vodstvo šole sledi, čeprav s tem seveda šola hitro izgublja svoje nekdanje poslanstvo. Kar precej razstavnega prostora (npr. čebelarstvo, sadjarstvo) so posvetili dejavnostim, ki jih na šoli skorajda nimajo, je pa gostiteljem treba priznati odlično organizacijo in gostinsko ponudbo.

Zanimivo je, da kljub temu, da sta oba šentjurska časopisa šolskemu jubileju posvetila veliko prostora, se slavlje skorajda ni dotaknilo šentjurske javnosti. Morda tudi zato, ker v šolski ekipi skorajda ni več domačinov, večina predavateljev prihaja na šolo od drugod, opravi svoje in izgine iz Šentjurja. Kmetijska šola Šentjur je še komaj kaj šentjurska.

Strokovna raven ŠČŠ naj bi se odražala v prispevkih ŠČŠ na priložnostnem mednarodnem kongresu »Trajnostni vidiki pridelave, predelave in ponudbe«. Mednarodnost naj bi prispevali agronomski fakulteti iz Štipe in Čačka, kar ne zveni najbolj spodbudno. Strokovni prispevki ŠČŠ, na primer Vpliv testiranja strojev za varstvo rastlin ..., Primerjava zdrsa pogonskih koles ... (B. Šket), Predelava ovčjega mleka ... (M. Senica.), Vpliv gostote posevka na morfološke značilnosti stebel konoplje (S. Plevnik), Prehrabene navade starostnikov (M. Guček), Računalniško vrednotenje obarvanja domače ovčje volne (D. Tepeš) in še dveh ali treh avtorjev ne kažejo ravno na posebno aktualno raven znanosti na ŠČŠ.

FK

Joži Ipavec prvi v prvi šentjurski likovni galeriji

Otvoritev likovne galerije v »Čretnikovi kleti« (Verjetno bo treba poiskati bolj izrazno ime, kot je Galerija Zg. trgu!) je bila posvečena delu in spominu znanega Šentjurčana slikarja Jožija Ipavca.

Slovesno otvoritev razstave, ki je bila v torek 5. oktobra ob stoletnici njegovega rojstva, je zaznamovalo simpatično okolje pod starodavnimi in s filigransko natančnostjo »urezanimi« elegantnimi kletnimi oboki Ipavčeve 17. Kaj nova galerija pomeni za Šentjur, bomo seveda spoznali šele sčasoma, vsekakor pa lahko že zdaj rečem, da gre za prijazen prostor in za novo zanimivo točko v Zg. trgu.



Zdelo se je, da je o Jožiju Ipavcu težko povedati kaj novega, toda v spremnem katalogu, v katerem sta se o tem slikarju in znani šentjurski osebnosti na široko razpisala Igor Grdina in likovni kritik Mario Berdič, ne bo težko najti tudi za poznavalce kaj novega. Drugo vprašanje je, kaj bodo v galeriji našle oči slučajnih obiskovalcev, ki Ipavčeve slikarske ustvarjalnosti ne bodo povezovali z njegovo vlogo nekdanje znane šentjurske osebnosti in seveda zadnjega neposrednega potomca velikih glasbenikov Ipavcev. Verjetno kar precej manj, kot tam najdemo domačini. Je pa nesporno, da legendarni Joži zasluži prvenstvo v galeriji.

Čeprav celovito ne poznam Ipavčeve slikarske ustvarjalnosti, si pa vseeno upam povedati, da me njegova razstava v Zg. trgu ni prepričala. Priznam, umetniške vrednosti slike nisem v stanju »prebrati« in racionalno oceniti, kot to počneta v svojih spremnih tekstih Grdina in Berdič, moja sodba je zgolj intuitivna. Slika mi »sede«, ali pa ne »sede«. Žal se mi je zgodilo, da sem pred veliko večino razstavljenih platen, vključno s tistimi, ki mi visi v domači dnevni sobi, ostajal neprizadeto rezerviran. V Ipavčevih slikah, čeprav ne rečem, da niso tudi lepe, je veliko Voglajne, Rifnika, Šentjurja ..., ne najdem pa v njih nekaj tistega, pred čimer bi obstal odprtih ust z vzklikom, da je v svoja dela ujel tisto, česar sam nikoli nisem ali ne bi mogel opaziti in doživeti. Cvetlična tihožitja in hladna pokrajina ob tej ali oni vodi mi ne pridejo do živega.

FK

Upokojenci so velesila

60-letnica društva sicer ni ne vem kakšen jubilej, toda v DU Šentjur poskrbijo, da iz vsakega dogodka potegnejo nekaj za svojo promocijo. V petek, 8. oktobra, čeprav je v Šentjurju mrgolelo bolj atraktivnih prireditev, je bila dvorana KD odločno premajhna za vse, ki so želeli prisostvovati dogodku. Tudi zato upokojenci in Desus navijajo za novo kulturno dvorano, so povedali.



Dogajanje v dvorani sem spremljal le občasno, zato se bom osredotočil le na tisto, kar sem uspel ujeti.

Prireditve je bila v celoti izpolnjena z društveno ustvarjalnostjo in je seveda največ pomenila tistim, ki jim je bila namenjena, članom društva, manj pa zunanjim opazovalcem. Hvalim

svoje govorniške sposobnosti, tokrat politično in predvlastno nekoliko bolj rahločutno usmerjene, pa čeprav ni dvoma, da je prireditve, ki jo je finančno podprlo kar 30 sponzorjev (zlatih, srebrnih in bronastih in še Občina Šentjur kot generalni sponzor povrh) imela prikrite volilne cilje. Ne nazadnje tako predsednik kot podpredsednik DU Šentjur Zupanc in Štiglic resno računata na sedeža v občinskem svetu. Pevska skupina »Jesensko cvetje« je še vedno prva udarna sila društvenih praznovanj. Pojejo čedalje bolje, toda še vedno predvsem le »ljudsko« sebi v zabavo in preveč »dolgočasno«, da bi dvignila na noge običajno zabavo željno publiko. Nekaj podobnega velja tudi za predstavljeno upokojensko pesništvo, pa čeprav bi tokrat lahko izvzel Palirjevo vdovsko elegijo, ki je malo zadišala tudi po zabavljaštvu.

V sklop prireditve sta spadali še bogata razstava društvenih pletenin in vezenin v preddverju KD ter seveda družabno srečanje. Dobri dve uri po proslavi je bilo v dvorani še vedno premalo prostora, ob obloženih mizah je bilo še zelo živahno, bistveno bolj kot istočasno pri Tislu in Nuši Derenda na Mestnem trgi, pa še nič ni kazalo, da mislijo kaj kmalu končati.

FK



predvsem Žvižejevo humoristično navdahnjeno moderatorstvo, grajam pa predolge in predolgočasne vljudnostne nagovore pomembnih mož od župana navzdol, ki so se prvo uro vlekli kot jara kača. Izvzeti velja 20-minutni šov predsednika Zupanca, ki je še enkrat sprostil

Mirko Kovač spet v akciji

Po triletnem zatišju, ko se je zdelo, da je »asfalter« Mirko Kovač dokončno izginil z javne scene, se je letošnjo jesen bučno vrnil. Najprej je poskrbel za šov s postavitvijo elektronskih opozorilnih prometnih znakov, kmalu nato pa se je pojavil še na čelu Gibanja za občino Planina (GOP).

Akcija prokurist

Postavitev dveh opozorilnih znakov, ki opozarjajo na otroke na cesti, je stala 8500 €. Po 2000 € sta prispevala



Asfalt Kovač in Tajfun (ki sta na znakih tudi dobila prostor za svojo reklamo) oziroma njuna prokurista M. Kovač in J. Špan, 1000 € je dal Robičev Montpreis, preostanek pa država in občina. Poleg tega je Asfalt Kovač d.o.o. prispevala 3000 € za čiščenje trga, zelenic, ureditev avtobusne postaje in novo asfaltno prevleko. Otvoritev te donacijske prireditve je bila seveda promocijsko opazna.

Planina bo občina

V petek 15. oktobra se je na Kovačevo pobudo zgodil v GD še pomembnejši dogodek: ustanovni zbor Gibanja za občino Planina. Poleg šestdesetih krajanov Planine so se ga udeležili tudi vsi novoizvoljeni svetniki KS ter podžupan Korže in kozjanski župan Kocman. Slednji je s svojo izjavo, da ima občina Kozje preko 2 milijona € proračunskih prihodkov, KS Planina, ki naj bi bila primerljiva, pa samo 80.000 €, gotovo veliko pripomogel, da je bil sklep o jurišu na samostojno občino sprejet soglasno. Sklep je podprl celo šentjurski podžupan Korže, ki bi zaradi tega moral frčati s svoje funkcije, če bi župan Tisel kaj dal na celovitost svoje občine.

O tem, kako bodo uveljavili svoj sklep, je novoizvoljeni predsednik GOP **Mirko Kovač** povedal: *Najprej bomo poiskali luknje v zakonih, nato pa bomo s podpisi vseh Planinčanov pritisnili na poslance, državne svetnike, občinske funkcionarje ... Verjamem, da bomo v 4 letih samostojna občina.*

FK



Zakaj je prišel Miro Cerar ml. v Šentjur?

Mislím, da velikanska večina občanov niti ne ve, da je bil tu, zakaj je bil tu, pa še nekateri od tistih, ki smo ga poslušali, nismo uspeli uganiti. Dejstvo je, da ga je v Šentjur pripeljal Mladinski center (MCŠ) v okviru enega izmed svojih projektov Aktiven državljan.si in da je v ponedeljek 5. oktobra sredi dopoldneva odpredaval svojo demokracijo za otroke sedemdesetim delegatom naših osnovnih šol. Srečanje z osnovnošolci s tem znanim pravnikom naj bi bila nekakšna nagrada za udeležence delavnic po OŠ, ki sta jih izvedla MCŠ in Mojca Stropnik. Mojca je tudi vodila ne ravno najbolj dinamičen dialog z njim. V načelu je seveda lepo in prav, da MCŠ že osnovnošolce uvaja v skrivnosti države, demokracije, politike, je pa vprašanje, ali je smotno za »začetni tečaj« uporabiti kar vrhunskega poznavalca naše

ustave, prava in tudi realne politike. Bi rekel, da ni. Cerar je porabil veliko časa za razlago osnovnih pojmov, ki so jih učenci verjetno osvojili že na predhodnih delavnicah, v kolikor so morda to že tabu teme za naše učitelje. Mislím, da sploh nisem bil edini, ki sem njegovo dvourno predavanje – težko bi rekel, da je šlo za okroglo mizo ali celo dialog – razumel kot »normalno zateženo« učno obveznost. Kar je seveda velika škoda, kajti Miro Cerar bi bil na drugačni ravni izjemno cenjen in atraktiven sogovornik. Že če bi ga prestavili na popoldanski termin v intelektualno okolje Mladinskega centra, torej za tiste, ki jim je MC namenjen, bi bil njegov prihod v Šentjur povsem drugače opravičen.

In še retorično vprašanje: zakaj se ni vključil v predvolilno dogajanje?

FK

Kje so zastave?

Zaradi trenda stalnega izobešanja zastav na in ob javnih stavbah, je nekoliko manj vidno siceršnje obeleževanje različnih praznikov, s čimer imamo očitno v Šentjurju ogromne težave. Ne samo, da o kakšni prireditvi ob dnevu samostojnosti ali dnevu reformacije ni govora, vedno bolj očitne so težave pri takšni simbolični stvari, kot je izobešanje zastav.

Kot kaže, je zaloga šentjurskih malih zastav precej skopnela, saj so na drogovih javne razsvetljave, ki so zaradi razloga v prvi povedi postali indikator praznovanja nekega praznika, vedno bolj redke. Ali je mimovozeči tujec lahko dognal, da smo praznovali občinski praznik in celo jubilejni mestni? Tudi tokrat, tako kot ob šentjurjevem, so bili brez zastav doprsni kipi možem, na katere »toliko damo«, pa bi jih veljalo obesiti za časa Ipavčevih dni. Povsem drugače je bilo nekaj kilometrov stran, kjer so slivniški krajevni praznik ponosno označili, poleg številnih zastav tudi s transparentom nad cesto.

Še huje je z obeleževanjem nekaterih državnih praznikov, in to prav tistih, ki bi jih morali v mestu s takšno domoljubno tradicijo še posebej negovati (dan združitve prekmurskih Slovencev

z matičnim narodom, dan vrnitve Primorske k matični domovini). Največja tragedija je, da so novi prazniki v veljavi že pol desetletja, za to pa v tem času očitno niso uspeli postati pozorni ne v občinski vrhuški, ne mestni očetje, ne predstavniki raznih veteranskih oz. drugih (npr. kulturnih) organizacij, da o neposrednih izvajalcih ne govorimo. Podobna ugotovitev velja tudi za dan Rudolfa Maistra, na katerega bi se lahko pod Rifnikom navezovali že zaradi našega lokalnega slavnega borca za severno mejo. Že dlje časa je v veljavi praznik, ki se obeležuje 27. aprila, vendar smo letos »fane« videli plapolati kakšen dan kasneje, saj je bil na komunalni dan prej očitno kolektivni dopust. V kontekstu pričujoče kritike bi lahko izpostavili še neobeležitev obletnic nekaterih zaslužnih prednikov s teh horizontov.

V zadnjem času se je izboljšala kultura pravnega vrstnega reda izobešanja in obračanja zastav, kjer so med stalnimi izobeševalci nekoliko »umetniški« le še pri hotelu in glasbeni šoli, precej težav pa imajo še vedno posamezni prireditelji.

br

20 let mesta Šentjur

Ni mogoče dati prepričljivega odgovora na vprašanje, je Šentjur res mesto, ali še vedno le vas, ki se kot žaba nevarno napihuje? Nesporni oče mesta Cveto Erjavec se bo pridušal, da ima vse mestne atribute, od uličnega sistema do meščanske miselnosti, mnogo pa nas je takšnih, ki v šentjursko mestno dušo še vedno dvomimo. Vsaj dokler bo naš dom kulture arhitekturno in vsebinsko na ravni dobjanskega ali slivniškega, me bo težko prepričati, da smo res nekaj več. Toda ne glede na to načelno skepso, je dejstvo, da se Šentjur razvija v zeleno smer in da počasi postaja mesto. Ali pa bo vsaj slej ko prej postalo. Jasno, ne bo postalo takšno samo od sebe, mestni utrip mu morajo dati prebivalci, njegovo osrednje kulturno, družabno in še kakšno vlogo pa mu moramo priznati tudi okoličani. Ko bomo vsi doživljali Šentjur kot naše celovito središče, se bo mesto dejansko rodilo.

Dvojnost letošnjih krajevnega in občinskega praznovanja, ko smo iste dogodke isti ljudje slavili skoraj istočasno na dveh različnih lokacijah, je pokazalo ne le na odvečno razmetavanje denarja, temveč tudi na to, da z našo mestno identiteto nekaj ne štima. Občina je prevzela mestni praznik, mesto si je prisvojilo občinsko himno (ki jo Občina tudi ob občinskem prazniku neopravičljivo ignorira), župansko ogrlico nosi predsednik KS ... Res gre za v bistvu obrobne zadeve, ki pa kažejo na brbotanje pod površjem. Zakaj se Erjavec in Tisel ne moreta spraviti pod eno streho? Gotovo tudi zato, ker sta po duši »kmeta«, ki nista nikoli poskušala doreči formalnega statusa mesta Šentjur. Verjetno o njem nista niti razmišljala. Vsak po svoje okopavata svoj vrtiček, končni rezultat pa izbruhne na dan kot parodija z dvojnimi prazniki v dveh za ta namen posebej preurejenih športnih dvoranah. Kako rešiti status mesta? Z zgolj preimenovanjem iz KS mesto v mestno skupnost ne naredimo ničesar, odpeljal pa je že tudi vlak za ustanovitev mestne občine. Ena od možnih rešitev, ali pa vsaj prvi korak k integraciji, bi morda bila to, da bi bil župan občine avtomatično hkrati tudi župan mesta, da bi predsedoval mestnemu svetu. Morda? Zdaj, ko se je oče mesta Erjavec končno odločil, da bo sestopil z vodilne funkcije, bo njegov naslednik veliko lažje našel kakšno rešitev. Če jo bo iskal? V nasprotnem primeru, če se bodo krepile meje med mestom in okolico in bomo še naprej ustanavljali kvazi KS, kot sta KS Rifnik in KS Vrbo, bomo počasi prišli do tega, da bosta tudi Nova vas, Črnolica, Vrbo ..., ki so že sedaj del mesta Šentjur, začeli razvijati svojo identiteto. Toda kakšno, kmečko rifniško, podgrajsko ali mestno šentjursko?

FK

VULKANIZACIJA MULEJ IN ROČNA AVTOPRALNICA

Ul. Tončke Čečeve 17, 3230 Šentjur, tel.: 03 749 17 10, fax.: 03 749 17 11, mulej.dejan@siol.net

Delovni čas
delovnik 8.00 - 18.00
sobota 8.00 - 13.00



SUPER AKCIJA ZIMSKIH GUM

Najugodnejši med najugodnejšimi!

Narava nas potrebuje.

www.dinos.si


dinos

TRGOVINA pri Wiharju **SELIČ** LEON

Trgovina Selič s.p., Ul. Kozjanskega odreda 55,
3230 Šentjur, tel.: 03/ 749 14 80

Splača se!

**Ugodna prodaja
sveč in cvetja za
grobove!**



Gozdarski vili Tajfun

BOLJŠA KVALITETA



LEPSI DESIGN!

LAŽJE DELO, VEČJI IZKORISTEK!

Rezalno cepilni stroji

RCA 320-2, 320-2E, RCA 380, 380-E, RCA 400 joy



TAJFUN Plazina d.o.o. Plazina 41a SI - 3225 Plazina pri Šentjuhu Tel: +386 / 3 746 44 00 Fax: +386 / 3 579 12 41 E-mail: prodaja@tajfun.si www.tajfun.si

ECO FRIEND

GRADBENIŠTVO, TRGOVINA, STORITVE

Elbatrade d.o.o.

ANTON KOŽELJ,
Ljubljanska cesta 26,
3230 Šentjur

tel.: 03/ 749 21 51
fax.: 03/ 749 21 50
gsm: 041/ 771 151

PLINSKE PEČI

Vaillant



- OGREVANJE NA:

- PLIN
- OLJE
- BIOMASO
- SONČNE KOLEKTORJE



- **TOPLOTNE ČRPALKE**
- voda - voda
- zemlja - voda
- zrak - voda

ELBATRADE - KO ZIMA NI VAŠ PROBLEM

LJUBČEK, NISI NA VRSTI

»Zarja« s pomlajeno ekipo naprej

Čeprav je bilo v nedeljo 10. oktobra krasno jesensko vreme, so zarjani iz Šentvida skoraj do polnega napolnili dvorano KD Šentjur. Njihovo predstavo je občinstvu ob 60-letnici društva podarilo DU Šentjur.



Komedije so danes takšen gledališki hit, da je že kar prehudo, toda predstave »Ljubček, nisi na vrsti«, ki so jo postavili na oder Šentvidčani, vseeno nisem hotel zamuditi. PD Zarja Šentvid (tokrat svojemu imenu niso dodali Akvoniija!?) ima odlične ustvarjalce na več področjih, glede gledališke dejavnosti pa so tako kot pri petju v šentjurski špici. Pa še to: »Ljubčka« je na oder postavila pomlajena ekipa, ki obeta.

Situacijska komedija »Ljubček, nisi na vrsti« sporočilno ni kaj posebnega, je le ena izmed neštetihih variacij na to več ali manj izrabljeno temo, brez tiste vsebine, ki bi sama po sebi držala gledalce, zato je v izvedbenem pogledu zelo zahtevna. Situacijska komika zahteva odlično igro in režiserki Katji Pliberšek in peterici akterjev na oderu je treba priznati, da so iz vsebinsko skromne komedije potegnili veliko. Daleč najtežjo vlogo je gotovo imela Polonca Jazbinšek, opravila jo je domala z odliko. Če bi uspela zgladiti »govorico telesa« (ne vem, kako bi drugače opisal njeno morda le preveč vehementno gestikuliranje), bi bila za moje pojme še boljše. Nekaj tovrstne kritike velja tudi za Tadejo Polutnik. V nasprotju so bili moški liki (Daniel Zalokar, Andrej Žibret in Jernej Brečko) precej bolj umirjeni, pa kljub temu dovolj prepričljivi.

Ni kaj, dobra predstava, pravzaprav odlična, če vemo, da je Šentvid vendarle le vas z nekaj sto dušami. FK

Trgatev v Domu starejših



Že čriček prepeva, spet pojdemo brat ... Tako se je v četrtekovih dopoldanskih urah, ko je Šentjur pokrivala še gosta megla, oglasila pesem zadaj za Domom. Sončni žarki so jo kmalu pregnali in premagali. Ob Domu imajo namreč svoj vinograd, v katerem rasteta jurka in bela šmarnica. Za vsa dela v vinogradu poskrbi skupina domskih stanovalcev, ki svoje vinogradniške izkušnje in seveda zraven tudi dobro voljo združujejo v tako imenovani vinogradniški skupini. Skupaj so grozdje kaj kmalu obrali in ga ponudili ostalim prisotnim, saj je bil letošnji pridelek namenjen za zobanje. Sledila je prava kmečka malica. Povzeto po D. Arzenšek

TRGATEV V ZG. TRGU

Nič vina, vse smo pozobali

Tradicionalna trgatev potomke 400-letne trte v Zg. trgu je in ni dogodek. Čeprav se je udeležuje poleg nekaj deset vinarjev in drugih radovednežev vedno tudi kompletno občinsko vodstvo, kar naj bi bilo znamenje pomembnosti dogodka, je vendarle le več ali manj obrobni družabni dogodek brez pravega pomena in namena.



V nedeljo 10. oktobra po deveti maši se je pred Ipavčevo hišo zbralo okrog 70 več ali manj standardnih obiskovalcev te prireditve. Če od tega odštejemo nastopajoče (in njihove družinske člane) ter tiste, ki so bili tam po »službeni dolžnosti«, se številka navzočih ustavi nekje med 30 in 40. Absolutno premalo za medijsko pozornost za to občinsko promocijsko prireditev.

Program je bil tradicionalen. Če odštejemo rutinska



nastopa pevcev in dveh mladih muzikantov, je bil najprej na sporedu »lepotni« nagovor župana, nato je dobil besedo oskrbovalec trte, sledila sta obredno obiranje grozdja in družabno srečanje na vrtu Ipavčeve hiše. Letos je nalogo mestnega viničarja, kakor je svojo vlogo imenoval Aci Urbajs, prevzel bivši župan Jurij Malovrh, ki pa se je odpovedal viničarskemu naslovu in je zdaj le (občinski?) kletar. Malovrh je malo potarnal, da je bilo letošnje gobje leto kritično za vinogradništvo, zato je moral trto v Zg. trgu »polivati« z različnimi škropivi, da je ohranil pridelek. Pridelek sicer ni bil obilen, toda grozdje je bilo presenetljivo sladko in zdravo. Malovrhu je treba priznati še odlično »inovacijo«: predlagal je, da bi grozdje, iz katerega običajno naprašajo bolj kilavo vino, raje kar pri priči pozobali. Predlog je bil takoj sprejet in vsi smo se lahko prepričali, da potomka 400-letne trte zna delati zelo okusne plodove. Še bolj pa je ta poteza pomembna na simbolni ravni, saj morda le pomeni odmik od čaščenja »alkoholnega poslanstva« te trte k dajanju prednosti zdravi prehrani oziroma drugačnemu življenjskemu stilu. FK

INTERVJU Z DR. MITJO MASTNAKOM

Matematik s Proseniškega

Poleti se je na obisku v rodni krajih nahajal Mitja Mastnak, doktor matematike s Proseniškega, ki ga je življenjska pot popeljala v Kanado.



Kako se spominjate časov osnovnega in srednjega šolanja?
Začel sem na podružnični šoli na Blagovni, kjer je bil zelo majhen razred, kar ocenjujem kot zelo dobro, ker se nam je lahko učiteljica zelo posvetila. Nadaljeval sem na OŠ Franja Malgaja Šentjur, potem pa na STŠMT v Celju oz. današnji Gimnaziji Lava. Zelo zgodaj sem začel s tekmovanji. Najprej Vesela šola, razna Vegova tekmovanja ... Višek je bilo jugoslovansko državno tekmovanje iz fizike v osmem razredu, kamor sem šel s sošolko Petro Debelak. V črnogorskem Kolašinu sem osvojil prvo nagrado.

Nam lahko opišete svojo fakultetno pot?

Najprej sem pet let študiral matematiko v Ljubljani. Vseskozi imel Zoisovo štipendijo, kasneje pa status mladega raziskovalca.

Kako ste prišli v stik s tujino?

Moj diplomski mentor Matjaž Omladič je imel poznanstva v Halifaxu. Moj doktorski mentor je večkrat obiskal Ljubljano, tako da sva se videla že prej, vse to pa je vplivalo, da sem raziskovalno pristal pri Hopfovi algebri.

Na kateri univerzi ste sedaj in kaj tam počnete?

Kot postdoktorski stažist sem obiskal več univerz, na srečo pa sem pristal nazaj v Halifaxu, na univerzi St. Mary's. Začel sem kot docent, od lanskega septembra imam status izrednega profesorja.

Torej s tam ukvarjate tako z raziskovalnim delom kot s poučevanjem študentov?

Seveda, obojega se ne da ločiti. Treba je imeti stik s študenti in hkrati strokovno napredovati.

Nam lahko na kratko iz vaše izkušnje primerjate delo na univerzi v tujini in pri nas?

Še zmerja sodelujem z ljubljansko univerzo, kjer sem opravil tudi magistrski izpit. Menim, da je tukajšnji študij na visokem nivoju.

Kako bi na kratko predstavili vašo univerzo St. Mary's?

To je manjša univerza, le 15 minut peš od univerze Dalhousie, kjer sem doktoriral. V samem mestu so tri univerze, na Novem

Na Šentjurskem obstaja še en Mitja Mastnak, ki je poznan predvsem v glasbenih krogih. Ljudje vaju menda precej zamenjujejo ...

Da, ljudje mi na univerzitetni poštni naslov pišejo v slogu, če bi jim obdelal kakšno besedilo ali me prosijo za kakšen nastop. Lani je bil nekdo prav vztrajen in da cena ni noben problem, čeprav sem mu skušal dopovedati, da nisem pravi in je odnehal, ko sem mu odpisal, da pridem samo za potne stroške.

Škotskem, ki šteje milijon ljudi, jih je osem. St. Mary's je manjša univerza z osem tisoč študenti. Večji poudarek je na družboslovju, predvsem na študiju poslovanja. Poznan je njihov MBA program. Naš oddelek je precej majhen. Gre v bistvu za kombiniran oddelek matematike in računalništva in šteje 12 profesorjev. Vsako leto matematiko specializira približno 10 študentov.

V svetu je nekako precej priljubljeno rangiranje univerz.

Kam se uvršča vaša?

Običajno nas klasificirajo pod univerze, ki nimajo šole za medicino in doktorskega študija, čeprav ga lahko npr. zagovarjaš iz astronomije in kemije. V severni Ameriki je ogromno univerz, kanadske univerze segajo visoko, a ne najvišje. Te lestvice običajno ne podajo prave slike, saj imamo iz matematike nekaj zelo dobrih raziskovalcev. Tam se zelo dobro počutim, kar na kakšni bolj slavni univerzi ne bi bilo nujno.

V Halifaxu ste spoznali tudi življenjsko sopotnico ...

To je bilo že med doktorskim študijem in je to tudi eden od razlogov, da sem ostal v Halifaxu. Imava dve deklici Anno, ki je štiri leta in pol, in Emmy, ki je stara osem mesecev.

Kateri pa so še drugi razlogi, da ste ostali v Kanadi?

Življenje tam mi je všeč. Mesto je ravno prave velikosti. Ni težav kot v kakšnem velemestu.

Nam lahko nekoliko opišete Halifax?

Gre za pomorsko mesto na vzhodni obali Kanade. Je relativno staro za tamkajšnje razmere, saj je bilo osnovano je bilo v 16. stoletju in je drugo najgloblje naravno pristanišče na svetu. Do konca prve svetovne vojne je tam potekalo ogromno prometa. Širša okolica šteje 350 tisoč prebivalcev, center mesta pa je

Slovenijo je pred kratkim obnorel šov Slovenija ima talent. Je tudi v Kanadi kaj podobnega?

V bistvu predvajajo kar ameriški šov. Imajo pa kanadsko različico idola.

manjši od Ljubljane.

Kakšno klimo pa premore to mesto? Se kaj kopate?

Poleti ni prav pogosto nad 30 stopinj Celzija, pozimi pa ni tako mrzlo. Vseeno zima traja povprečno dlje kot pri nas. Poleti se ljudje radi kopajo, čeprav ima voda redko nad 15 stopinj. Plaže so zelo slikovite. Ko sem se šel prvič kopat z družino, je imela voda 9 stopinj. Seveda sem šel takoj ven in se zavil v brisače, otroci pa so veselo čofotali. Za primerjavo, pred kratkim so bili tu soproginji starši in so se kopali v Piranu, kjer so bili edini kopalci. Voda je imela okrog 18 stopinj, kar je bilo za njih zelo toplo.

Kako pa je kaj z zimo?

Na zimske razmere so zelo dobro pripravljeni. Ogromno solijo ceste, kar na drugi strani povzroča težave pri avtomobilih, ker material propada.

Imajo v bližini kakšna smučišča?

Na Novem Škotskem ni veliko hribov. Dobrih 40 minut vožnje iz mesta je smučišče s petimi progami, kjer sem pogost gost.

Kako pa sicer izkoriščate prosti čas?

Poleg službe in družine ga ni veliko, veliko pa hodimo npr. na izlete.

Kako vzdržujete stike z družino in z domovino nasploh?

Vsako leto obiščem očeta na Proseniškem in brata v Ljubljani. Pridem tudi predavati na matično fakulteto. Ko me zagrabi nostalgija berem politične forume na spletni strani RTV SLO in me hitro mine. Drugače me najbolj me zanima šport in potem šport in potem šport ... Navdušeno spremljam uspehe športnikov. Vesel sem bil, ko se je Košarkarski klub Šentjur uvrstil v polfinale državnega prvenstva.

Smo v času svetovnega prvenstva v nogometu. Ste morda uspeli spremljati uvrstitev Slovenije na SP?



St. Mary University

Ko je bila odločilna tekma za uvrstitev nas je v Kanadi ravno obiskal oče. Ogledali smo si prvi polčas, potem pa ni bilo več slike, tako da smo poslušali radijski prenos preko interneta. Zanimivo, da je bil ob polčasu ravno mimohod olimpijske bakle. Upam, da se letos ne bodo skregali, kot so se nazadnje, ko so prišli tako daleč.

Pri svojem delu sodelujete tudi z ameriškimi kolegi. Ste se z njimi kaj pogovarjali o nogometu, saj se namreč bliža slovensko-ameriški obračun?

Res upam, da premagamo ZDA (intervju je bil narejen pred tekmo, op. p.), saj bom ravno takrat na konferenci pri njih in me bodo prav gotovo zbadali, če nas premagajo.

Poznano je veliko rivalstvo med Kanado in ZDA. Kako vi to vidite?

Gre za šovinizem malih razlik, saj so si oboji zelo podobni. Šal je seveda veliko. Kanadčani se imajo za bolj kulturne, civilizirane, manj militantne ... V športu je premagati ZDA največ, izgubiti z njimi pa najslabše, kar se ti lahko zgodi.

Kako je bilo v Kanadi spremljati dosežek Petre Majdič?

O tem so poročali, vendar so veliko več pozornosti posvečali njihovi umetnosti drsalki, ki je osvojila bronasto medaljo, dva dni pred nastopom pa ji je umrla mama, ki jo je obiskala v Vancouvru. Vse skupaj pa se ne more primerjati s pozornostjo do hokeja, saj bi bili brez zlata v tem športu zelo razočarani, pa četudi bi osvojili goro ostalih medalj.

V Halifaxu je menda precej priljubljen curling, nekakšno kegljanje na ledu.

Ena najboljših tekmovalk v curlingu vseh časov je stanovala zelo blizu naše stavbe. Curling zelo spremljajo v vsej Kanadi, poleg tega pa je to šport, ki ga lahko vsak igra.

Pa potem tudi vi curlate?

Sedaj bolj redko, kot študent pa sem ga igral redno. Gre za družaben šport. Ljudje po ledu tekajo tudi s steklenico piva in se imajo zelo v redu.

Najbolj znana športna znamka Halifaxa pa je?

Sidney Crosby (glavni kanadski hokejski zvezdnik, op. p.), ki je prispeval odločilni gol na olimpiadi. Večkrat pride v mesto in prispeva k raznim dobrodelnim dejavnostim.

Kako je opazovati razvoje domačih krajev, Ljubljane, nenazadnje Slovenije?

Slovenija je videti zelo urejena, zelo čista. Standard je precej zrasel. Tudi cene so precej narasle. Prej so bile mnoge stvari cenejše kot v Kanadi, sedaj pa je mnogokdaj obratno.

Kako je Kanada prebrodila recesijo?

Predvsem avtomobilsko in finančno industrijo je to prizadelo, Halifaxa pa npr. ni, ker imamo storitvene dejavnosti in turizem.

Kako vašo družino povezuje s Slovenijo?

Poleg obiskov sem poskrbel, da je Anna dobila slovensko državljanstvo, pravkar pa to urejam še za Emmy.

Bosta hčeri znali govoriti slovensko?

Upam. Ko je Anna šla v vrtec je nehala govoriti slovensko, razume pa kar dosti.

Je v Halifaxu kaj Slovencev?

Vem za dva Slovenca, ki tam stanujeta, videvamo pa se zelo redko.

Iz katerega planeta, če se tako izrazim, pa prihajate za Kanadčane, ko jim omenite Slovenijo?

Slovenije večinoma ne poznajo. Zamenjujejo jo s Slovaško in se skušajo pogovarjati o hokeju. Poznajo pa Anžeja Kopitarja.

br

Poloni Kitak 1. nagrada na 30. ljubljanskem ex temporu



V slovenskem glavnem mestu so prejšnji teden odprli razstavo del, ki so nastala na jubilejnim slikarskem ex temporu Podoba Ljubljane.

Na letošnji razpis se je javilo 56 avtorjev, prvo nagrado pa je z delom Ljubljanske Alpe prejela članica šentjurskih likovnikov **Polona Kitak!** Dela

bodo na ogled v desnem atriju tamkajšnje Mestne hiše do 19. novembra. V četrtek so na OŠ Planina pri Sevnici odprli razstavo z likovno kolonije, ki so se je udeležili učenci in njihovi mentorji iz njihove in okoliških šol, in sicer iz Dobja



pri Planini, Gorice pri Slivnici, Ponikve in Rimskih Toplic.

br

Zlatarja Gajška so oropali



Šentjur je postal zanimiva »roparska destinacija«; po drznih vlomih v bankomat in v Lidl, manjše vlome na podeželju niti ne štejemo več, je ta mesec prišla na vrsto tudi Gajškova zlatarna. Vsak rop je zanimiva tema govoric, ko pa gre za zlato, so govorice tem bolj vroče.

Uradnih informacij seveda ni, tudi g. Gajšek o tej temi ni želel govoriti, torej nam ostanejo le govorice. Rop naj bi izvedli profesionalci iz tujine v sodelovanju z domačim virom informacij. Skupno naj bi Gajška »olajšali« za nakit v vrednosti vsaj 100.000 evrov, šlo pa naj bi le za razstavljene predmete, v trezor sploh niso niti poskusili vdreti. Zanimivo je, da naj bi nadzorne kamere

zakrinkane vlomilce posnele, toda se ti očitno zaradi tega niso vznemirjali. Ni znano, zakaj ni deloval alarmni sistem.

Skratka, kar dovolj je še neznank, ki bodo še naprej burile našo domišljijo.

FK

100 let Kmetijske šole

16. nadaljevanje



Piše mag. Nevenka Cmok

Marija in snažilka Oset Jožica.



Šolske stavbe so spomeniško zavarovane. Slika nam lepo prikaže lokacijo in obseg šolskih stavb in bližnjih pripadajočih površin in gospodarskih objektov.

Žal je leta 1962 bilo posestvo odtujeno Kmetijski šoli in dano v upravljanje Kmetijskemu kombinatu Šentjur in je danes namesto v ponos kraju sramota za Šentjur. Tisti, ki so prisilno in brezplačno odvzeli šolsko lastnino, niso upoštevali, da je bilo posestvo kupljeno za šolo kot učni objekt. Sicer pa bom o posestvu spregovorila v posebnem poglavju.

Proslava ob 50-letnici je bila organizirana

upravnik internata; Veber Ivan, strokovni učitelj.

Slika: zbornik KMETIJSKA ŠOLA 1910 – 1960, str. 19 in pod sliko podnapis:

Drugi zaposleni: Gaberšek Josip, vodja pisarne, računovodja; Veber-Jazbec Anica, knjigovodja; Kuret Vladimir, administrator (honorarni).

Tehnično osebje: Knez Franjo, visokokvalificiran živinorejec – govedar; Kranjc Jože, visoko kvalificiran vrtnar; Jošt Alojzij, mizar, vodja delavnic, Lončar Janez, mizar; Malovrh Janez, zidar;

Edicije in proslave na Kmetijski šoli do leta 1960:

Od prvega šolskega leta do 1916 je zavod redno izdajal „Letno poročilo“. V poznejših letih letna poročila niso izhajala. Pač pa je izšlo leta 1930 „Jubilejno izvestje 1910 - 1930“, ko je zavod proslavljal dvajsetletnico. Ob 25-letnici ni bilo proslave v večjem obsegu, pač pa je



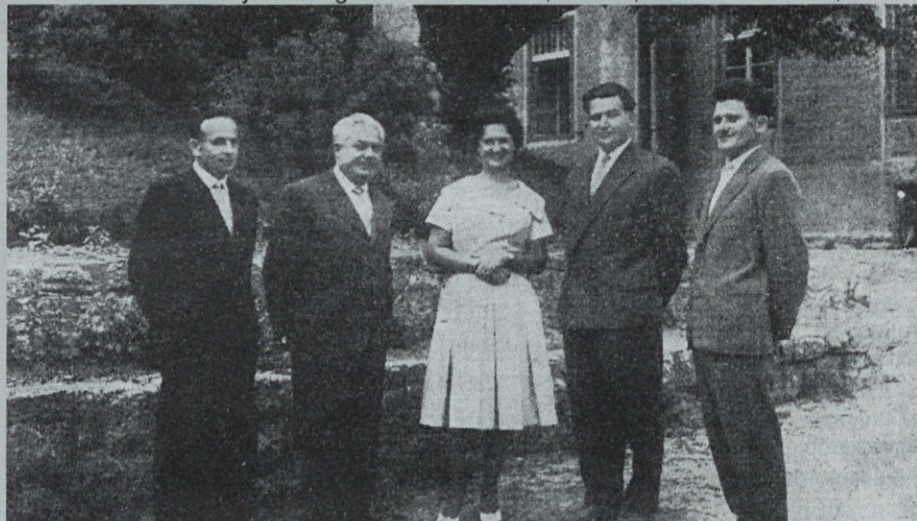
Ravnatelj Tone Jenšterle je s pozdravi gostov in uvodnim govorom odprl svečano proslavljanje 50-letnice Kmetijske šole.

izšlo „Jubilejno izvestje ob 25-oblentnici“. S proslavo in raznimi prireditvami je šola praznovala 40-letnico obstoja leta 1950 pod vodstvom takratnega direktorja Dolfa Cizeja.

50-letnico so slavili in organizirali pod organizacijskim vodstvom direktorja Toneta Jenšterla, ki je pridobil pokrovitelja in prireditveni odbor

Pod pokroviteljstvom podpredsednika Okrajnega ljudskega odbora Celje, tovariša Mirana Cvenka, in pod vodstvom prireditvenega odbora v sestavi: ing. Jenšterle Antona, ing. Goričana Anatolija, predsednika šolskega odbora, Hlasteca Petra, predsednika ObLO Šentjur, Praterner Srečka, sekretarja Občinskega komiteja ZK, Vebra Leopolda, inšpektorja za strokovne šole pri OLO Celje, Štruca Jožeta, predsednika Okrajne poslovne zveze Celje, Graselija Milana, upravnika KZ Kalobje, Horvata Izidorja, učitelja na šoli, je proslavljala Kmetijska šola 1960 in praznovala 50-letnico svojega obstoja.

(Se nadaljuje)



Predavateljski zbor – od leve proti desni stojijo: Borovnik, Horvat, Cmok, ravnatelj Jenšterle, Veber.

pod vodstvom ravnatelja Toneta Jenšterla, ki je aktiviral ves takratni šolski kolektiv.

Učiteljski zbor: ing. Jenšterle Anton, profesor, ravnatelj; Borovnik Jernej, strokovni učitelj; ing. Cmok-Zabavnik Nevenka, profesor; Horvat Izidor, učitelj,

Smole Jože, vinogradnik; traktorista Polajžar Slavko in Lenič Anton; skladiščnik (honorarni) Kavčič Franjo; kravarica Polajžar Marija; svinjarica Lenič Ivanka; delavci: Oset Jože, Vojsk Ana, Inkret Slava, Jug Franc in Vodeb Julka; kuharica Orož Štefka; hišnica Laubič

LUCIJINA REPORTAŽA



Tako, pa ga imamo, župana namreč. Uradno sicer še ne vem, je to Marko ali Štef, ker sem morala svojo reportažo oddati uredniku že dan pred volitvami, neuradno pa sem tristoprocenčna, da ni šans, da bi zelenokljuni Markec vrgel Štefa s prestola. Že to, da mu je Štef dovolil drugi krog, je veliko več, kot si Markec dejansko zasluži, da o nekakšnem soočanju med njima sploh ne govorim. Tako kot se spodobi, mu je Štef, ko je brez pomisleka zavrnil njegovo sramotno ponudbo, da bi se sestala za šankom, jasno pokazal, kdo je in kdo bo župan. Marko je pa vendarle tudi že toliko star, da bi lahko vedel, da ima župan za pogovore najmanj svojo župansko pisarno, in če se želi z njim pogovarjati, naj se lepo po vseh štirih priplazi do njegove tajnice, ona pa potem že vse uredi. Hvala bogu, da se je Štef tako odločil, kajti pokazalo se je, da so diaciovci nepredvidljiva barbarska horda in bi tisti večer lahko tekla kri, če obeh vojsk ne bi ločevala mrzla Pešnica. Ali pa tisti incident na Uršuli. Kaj pa ima Klemen s Kmetije za hoditi po Štefovih božjih poteh in z Diacijevim šalom dražiti pravoverne volivce? Vsa čast Jožefu I. Ponkovškemu, ker ima jajca in je nasilnega goševca lastnoročno vrgel z Uršule. Volivcem je treba pri vsaki priložnosti pokazati, da smo neizprosni, ko gre za Štefa in njegovo oblast. Ob tej priložnosti se je Jožef III. Direktorski tako čudno mlahavo držal, da Štefu priporočam, da ga takoj odstavi. Če je z nami, naj se bori, ali pa odkrito pove, kaj bi pravzaprav sploh rad. Poglejte, kako povsem drugače je ravnal Jožef II. Javorski, kot vse kaže odslej kljub tej izjemni potezi (Hvala Bogu!) samo še Jožef Javorski. Kot ga je Štef javno pohvalil, se je lastnoročno odločil za nas, pa čeprav proti volji svojih komunistično usmerjenih eldesovcev, ki ga bodo verjetno zato živega natakili na kol. Gre za primer herojstva, in če ima Štef kaj besede pri Janši, bi Jožefa Javorskega morali nominirati vsaj za esdeesovo vrtnico, če že ne tudi za blaženega. Ampak pustimo to, bolj me zanima, v katero luknjo se bosta po volitvah zavlekla Markec in Robert, ki sta tako brezsravno blatila Štefa, da ju vsak pošten Šentjurčan noče več srečati na cesti. Štef je bil oh in ah fin, radodarno nam je točil pivo, kuhal golaž, nam podaril večer s Saško Lendero ..., da o nešteto spodbudnih besedah niti ne govorim, medtem ko je spufani Mrekec le šimfal in nam razdelil nekaj tistih svojih šalov, kot da nam je hotel napovedati, da nas bo še prekleto mrazilo, če bomo izvolili njega. Edino, kar me malo skrbi, je to, kako bodo rdečkasti desusovci Jože, Stanko in Alojz brali po cerkvah berilo, če jih bo Štef pooblastil, ko slučajno ne bo imel časa? Nasploh pa sem ob letošnji predvolilni kampanji zelo uživala, ko sem na Štajerskem valu poslušala spokorjena eselesovega Jurija in desusovskega Jožeta, ko sta Štefa zelo odkritosrčno kovala v zvezde. Pošteno spreobrnjeni nekdanji

zakrknjeni nasprotniki so pravi obliž za rane, ki so jih Štefu s svojim pojavom povzročili goševci. Res ne vem, kaj ljudje vidijo na Markecu in Robertu, da tako derejo za njima. Kar se mene tiče, si res ne znam predstavljati katastrofe, če bi Markec, seveda zgolj po pomoti, postal naš župan.

To, kar se je zgodilo v Dobju, je pa ena sama grozljiva krivica. Le kako se je lahko zgodilo, da so ljudje podlo obrnili hrbet Franciju, ki je celo življenje žrtvoval za Dobje in Dobučane? Pa ne le Francija, celo Salobirjevo rodbino so enostavno brcnili na smetišče zgodovine! Še kako se bodo tolkli po glavah, ko bodo po volitvah prišli k sebi. Upam, da bo vsaj Merij vzdržal in ustavil zelenokljuno in predolggobčno Natalijo, ki misli, da je požrla vso pamet, če se ji je uspelo zvleči (po mojem lahko samo s kurbarijo) skozi nekaj ušivih šol. Lepo vas prosim, mahati po Dobju, ki je znano po zdravi kmečki pameti, z nekakšnimi diplomami – le kdo pameten bi počel kaj tako hecnega? Tako trapast ni niti Lubenica (za tiste, ki še ne veste: lubenica je zunaj zelena, znotraj pa rdeča), to je večni Pahorjev kandidat Karl. Karl se je, tako kot nekoč partija, ilegalno organiziral, pripeljal v občinski svet svoje podanike in Dobje spremenil v najbolj rdečo občino v državi. Samo vroče molim, da bo naredil še korak naprej in naredil tisto, kar ni uspelo Kardelju et com., to je, da bo v Dobju izpeljal tisti projekt, ki se je njim ponesrečil.

Asfaltnemu Kovaču s Planine pa se je na stara leta očitno čisto zrolalo. Najprej je iz gole otročje razigranosti dal postaviti tiste znake s smeškoti (da se na Planini vsaj nekdo drži na smeh!), nato pa je še ustanovil nekakšno Gibanje za občino Planina. Ha, gibanje! Kot da ni opazil, v kakšen kaos je šentjursko občino pripeljalo podobno Diacijevo igračkanje. Seveda verjamem, da so Kovaču zadišali dobjanski milijoni, toda Kovači pač niso Salobirji in zato z občino Planina nikoli ne bo nič. Če je Mirč pameten, bo upošteval moj dobronamerni nasvet: Planino naj združil z Dobjem in potem demokratično vzame oblast v svoje roke.

Tik preden sem hotela oddati reportažo, sem dobila informacijo, ki je ne smem zamolčati: Šentjurčani bomo menda dobili prvo podžupanjo. Jožefa I. Ponkovškega je politika nekoliko zmatrala, kaj čemo, leta so tu, zato je sklenil, da je treba malo izpreči. Ker pa brez Koržetov občina nikakor ne more, naj bi za glavno Tislovo podžupanjo žrtvoval svojo lastno prvorojeno hčer Jelko. Res sem ostala brez besed ob tolikšni nesebični požrtvovalnosti. Hvala ti, Jožef I. Ponkovški.

Lucija

štajerski val

93,7 in 87,6 MHz

PREJELI SMO

Neuokvirjena podoba mesta in občine Šentjur

Z zanimanjem sem v ŠN občudovala letošnje mestne in občinske nagrajence oziroma prejemnike priznanj in plaket in se strinjam z mnenjem urednika ŠN FK, ko pravi, da bi bilo smiselno obe prireditvi v bodoče združiti. Sprašujem se tudi, po katerih kriterijih so se odločili, koga nagraditi tudi z denarno nagrado, kot sta jo dobila zlata maturanta, ko pa so bili vsi prejemniki priznanj odlični in uspešni učenci? Posebej moram izpostaviti dvakratno dobitnico Karin Rajh, ki kljub številnim obveznostim igra tudi v Pihalnem orkestru. Menim, da bi bilo tako njej kot vsem dobitnikom priznanj vredno dodati tudi kakšen evro. Saj je še kako res, da od priznanj ni mogoče živeti.

Vem, da je vsako priznanje častno, taka listina se običajno obesi na vidno mesto, letošnja priznanja pa so očitno bolj namenjena temu, da bodo spravljena v mapi v velikem predalu, ker so neuokvirjena. Sosednja dobjanska občina se je v tem pogledu veliko bolj potrudila.

Lep pozdrav vsem, ki se z menoj strinjate.

(Naslov v uredništvu)

PREJELI SMO

Pozdravljeni!

V nedeljo sem bil na Uršuli in moram reči, da sem bil šokiran nad ravnanjem podžupana Šentjurja Jožeta Koržeta, ko je preganjal predstavnika Gibanja za občino Šentjur, ki je prišel na vrh deliti njihove šale. Načeloma mi je vseeno za politiko, a to je pa res že neokusni primitivizem, potem pa pridem domov in preberem še sledeči zapis: http://www.dramlje.info/entry.php?w=dramlje&e_id=139167 Verjamem, da vas bo večina to ignorirala, a upam, da bo vsaj kdo od vas to povedal svojim bralcem, gledalcem in poslušalcem. Lep pozdrav,

Branko Kovač

Mešani pevski zbor BANGARADE vabi nove pevce in pevke!



Bangarade je zbor vseh generacij, ki ima jasno vizijo postati najboljši zbor v šentjurski regiji in širše. Naš repertoar obsega skoraj vse glasbene zvrsti. Pojemo vse od klasike, popa, jazza, bluesa in rocka.

Torej, če radi požete, imate radi raznovrstno glasbo in uživate v družbi odličnih pevcev, se nam pridružite.

Vaje so vsak petek od 19.00 do 21.30.

Smo edini zbor, ki poleg dobre glasbe in izvedbe poskrbi še za dober šov. Peli smo že z banano v ustih, tekali po odru in plesali.

Več o zboru najdete na <http://www.sentjur.net/>

Vabljeni!

PREJELI SMO

Zloraba položaja, moči in absolutistično vodenje OZRK Šentjur

V sredo 29. 9. 2010 je ob 18. uri v OZRK Šentjur potekala seja območnega odbora, na katero sva bili zaradi tematike, ki se je dotikala kadrovskih vprašanj, vabljeni tudi predstavnici Sindikata OZRK (predsednica Ema Verbnič in podpredsednica Nina Jerič). Pisno vabilo sva prejeli s strani podpredsednice in sekretarja OZRK Šentjur.

Predsednik OZRK Šentjur g. Štefan Tisel, ki je sklical sejo, pa se je tik pred začetkom seje samovoljno odločil (po nasvetu prisotne ga. Nečemer (ki je posebej poudarila, da je predsednica statutarne komisije RKS), da naj s seje odidemo vsi, ki nismo člani odbora in ki nismo bili uradno vabljeni z njegove strani. Zelo odločno in nedvoumno je bilo rečeno, da naj prostor zapustimo tisti, ki niso bili uradno vabljeni, istočasno pa je vztrajal, da na seji ostane ga. Nečemer, ki jo je vabil on sam osebno, ki pa prav tako ni bila navedena med vabljenih v vabilu. Kljub jasnemu in glasnemu nasprotovanju nekaterih članov odbora je vztrajal in preglašil člane območnega odbora.

Zakaj ni želel, da bi bili prisotni članci Sindikata OZRK?

Potrebno je opozoriti, da je prišlo do samovoljnega in diktatorskega vodenja seje odbora z zlorabo moči in položaja, kar predsedniku g. Tislu očitno omogoča tudi dejstvo, da je tudi, župan Občine Šentjur, poslanec državnega zbora RS in poleg vsega še zdravnik. Gre za nestrokovno in nekorektno vodenje predsednika, pri čemer so poleg moralno spornega delovanja kršeni tudi naslednji členi iz Statuta OZRK Šentjur in Zakona o društvih ...

V nasprotju s 26. členom (3.odst.) je bilo Tislovo nasprotovanje in spodbijanje že sprejetih sklepov, ki so jih člani odbora legitimno z večino glasov sprejeli, Pravilnik in plačni sistem ter sistemizacijo za OZRK na seji, ki je bila 12. 3. 2010. Ker se g. Tisel sam osebno z njimi ne strinja, je izvajal osebne pritiske na odbornike s podcenjujočimi izjavami, ko jih je skušal prepričati, da ne razumejo in ne vedo, kaj so sprejeli in podpisali. Prav tako je deloval v nasprotju s tem členom, ker na zahtevo nekaterih članov odbora ni dovolil prisostvovati članicama sindikata OZRK, ki sva bili vabljeni zaradi pojasnjevanja nekaterih dejstev, v zaščito pravic članov sindikata.

Prav tako je deloval v nasprotju s

sklepi območnega odbora in celo skupščine, ki je na predlog sekretarja imenovala namestnico. Čemur je predsednik oporekal in ji prekinil sklenjeno pogodbo o zaposlitvi!

Ali je predsednik res vsemogočen in ali lahko deluje v nasprotju z odločitvami območnega odbora in celo skupščine OZRK?

Predsednik je prekoračil svoja pooblastila iz **30. člena** s tem, ko je ignoriral mnenje in zahteve Nadzornega odbora. Samovoljno je spodbijal njihova poročila, brez argumentov, zgolj zato, ker se z njimi osebno ni strinjal in ker je želel uveljaviti lastno voljo in očitno osebne interese. Ponovno je zahteval revizijo, ki jo je naročil kot župan občine za OZRK, katere predsednik je!

Ali ne gre za očitno zlorabo položaja in moči!!! ...

Predsednikovo delovanje je bilo v nasprotju s 33. členom (zakonitost in javnost), ker je razglasil tik pred sejo za tajno, čeprav ni bila sklicana kot tajna, za kar ni navedel objektivnih razlogov, razen tega, da vsi, ki jih on osebno ni vabil, niso zaželeni. S tem je onemogočal javnost delovanja organov OZRK, kar mu narekuje statut.

Istočasno pa je dovolil in celo arogantno in samovoljno vztrajal, da je lahko prisotna ga. Nečemer, ki prav tako ni bila na vabilu navedena med vabljenimi.

Prekršil je tudi osnovne in minimalne civilizacijske norme ter etično in moralno vodenje organizacije.

Kaj je želel prikriti, da je odslovil članci Sindikata OZRK s seje? ...

Zloraba položaja je očitna tudi zaradi dejstva, ker opravlja več funkcij hkrati, kar je lahko vprašljivo tudi z vidika zagotavljanja objektivnosti in navskrižnosti interesov, nevtralnosti in neodvisnosti organizacije RK.

In to je oseba, ki uživa ugled in zaupanje v občini in tudi vodstva RKS, ki ne le podpira, celo vzpodbuja takšno ravnanje in delovanje.

In to je oseba, ki ponovno kandidira za župana občine Šentjur!

Predsednica Sindikata OZRK:

Ema Verbnič

Podpredsednica Sindikata OZRK:

Nina Jerič

Pripomba urednika:

Ker avtorici predolgega teksta obravnavata zanimivo temo, o kateri smo pred časom pisali tudi v ŠN, objavljamo skrajšano verzijo. FK

Ni embarga za minikoncerte

Aktivisti pri Študentskem klubu mladih Šentjur so tretjo oktobrsko soboto poskrbeli za kvalitetni alter-glasbeni dogodek, saj so v Prostoru, v zaodru šentjurske zadružne dvorane, v okviru 10. jubilejnega Klubskega maratona Radia Študent gostili dve skupini, ki sta koncertirali pred lepim številom občinstva.



Najprej je nastopil kamniški elektronski dvojec **Spock Studios** in spomnil na lanski koncert New Wave Styria iz istih koncev. Elektronsko generirana glasba je bila podprta z živim instrumentom – kitaro in vokalom. Precej številčnejša ekipa **Sportbilly krši embargo** iz Maribora in Novega mesta (!) pa je mnoge prisotne povsem

očarala in morda smo imeli priložnost videti ekipo, ki bo na glasbeni sceni še zelo odmevna. V svojstvenem ritmu, ki ga je narekoval karizmatični bobnar, so se mešali prepleti afriških ritmov, jazza, progresivnega rocka in šegavega kvazi folka, kakor tudi odmevi duba in reggaeja.

Še minikoncertov! br



ETNO-EKO poskrbel za razgiban teden

Osrednjo organizacijsko breme letošnjih šentjurskih dnevov evropske kulturne dediščine je nosil Zavod ETNO-EKO, ki je konec prejšnjega meseca v Ipavčevi hiši v sodelovanju z mnogimi strokovnjaki pripravil sedmero dogodkov na temo Dediščina, ki izginja.

Izjemno zanimivo je bilo prisluhniti zagovoru diplomske naloge študentke etnologije Sonje Hercog o Zgornjem trgu v Šentjurju, kjer je predstavila etnološko raziskavo in popis stavb predhodnika mesta Šentjur med letoma 1850 in 1970. Pomenljiv je bil tudi naslov: Zgornji trg – ne vas in še ne mesto. Pripovedništvo je pomemben del našega izročila, zato je veliko zanimanja požela tudi delavnica na to temo, kakor tudi delavnica o evropski ljudski pesmi, o kateri sicer slišimo le malo. Publika se je tako učila švedsko uspavanko Kling Klang. Kot dodatni dogodek, ki sprva ni bil napovedan, se je zgodilo še predavanje o interpretaciji lokalne dediščine Marjete Keršič Svetel. br

Liga malega nogometa Šentjur 2010



Liga malega nogometa Šentjur 2010

Liga za prvaka (20. krog):

Švedi Montpreis : KŠŠO 4:3

Montparis : Sokoli 1:6

Simpl Žegar : Estudiantes

ŠKMŠ 1:4

Loški hopsi : Šentvid B&G avtomobili 5:3

Razigravanje za 9. mesto (22. krog)

Miki miške Efekt : Samorastniki

Santana 0:3 b.b.

ŠD Dobrina : Kalobje 0:3

Končni vrstni red

1. LOŠKI HOPSI MULEJ 55 točk
2. Estudiantes ŠKMŠ 46
3. Šentvid B&G avtomobili 43
4. Sokoli 37
5. Švedi Montpreis 23
6. Simpl Žegar 21
7. KŠŠO 21
8. Montparis 16

Liga za razvrstitev od 9. do 13. mesta

1. Samorastniki Santana 30
2. Kalobje 23
3. ŠMD Blagovna 13
4. Miki miške Efekt 12

5. ŠD Dobrina 12

Najboljši strelca je bil **Aljaž Plavsteiner** (Sokoli), ki je dosegel 31 zadetkov, nagrado za najbolj športno igro pa je prejela ekipa **ŠKMŠ Estudiantes**.

Prehodni pokal za zmagovalca pokalnega tekmovanja je tudi tokrat odšel v Loko pri Žusmu, vendar drugi ekipi, kot nekaj zadnjih let, in sicer **Loškimi hopsom**. V finalu so ugnali Montparis, ki se je dostojno upiral zmagovalcem lige.

Liga malega nogometa Ponikva 2010

Končni vrstni red

1. ŠD DOLE VILKOGRAD 52 točk
2. MD 777 35
3. Elektro Kerš 34
4. Veplas 30
5. Jakob 28
6. Ponikva 25
7. Alpos 22
8. Dobje 19
9. Pegy Instalacije Pesan 16

Najbolj uspešni strelci:

1. Jani Pahole (Ponikva) 33 zadetkov,
2. Oskar Drobne (ŠD Dole) in Rudi Hudarin (Elektro Keš) 16



Špornu že 14. naslov!

Pri Teniškem klubu Šentjur so imeli pri organizaciji odprtega prvenstva Občine Šentjur nekaj težav zaradi vremena, saj so ga izvedli šele 1. oktobra. Težav pa vsekakor ni imel Aleš Šporn, ki je v finalu z 9:7 ugnal Sebastjana Leberja in osvojil že svoj 14. naslov! V malem finalu je bil Simon Leskovšek uspešnejši od Janka Benčine. br

Šentjurska ženska košarka še živi

ŽKK Šentjur je polovico ogretega igralnega žezla pred leti predal Šmarju, a kljub temu ni strahu, da bi Šentjur ostal brez perspektivnih košarkaric.

Jeseni 2009 je trenersko žezlo prevzela **Karmen Voga**, sicer bivša igralka ŽKK Šentjur-Šmarje, ki je skupaj s kolegico Tjašo Bosio, prav tako bivšo košarkašico, uspešno krmarila ekipo skozi sezono 2009/2010. Dekleta so odigrala zadovoljivo, žal so vknjižile le eno zmago, a velja omeniti, da so bile košarkarice od svojih nasprotnic mlajše.

V spomladanskem delu tekmovanja so košarkarice letnika 1996



Nova generacija šentjurskih košarkaric

in mlajše stopile na parket izjemno borbena in športno, viden je napredek. Košarkarice so dobro odigrale kar nekaj tekem in pred počitnicami tekmovanje zaključile na 4. mestu v svoji skupini. In da trud le ni bil zaman, je bilo nekaj deklet povabljenih tudi na izbor za reprezentanco Slovenije v kategoriji mlajših pionirk.

Pionirke ŽKK Šentjur so drugi del ligaškega tekmovanja pričele konec septembra, kjer so jim uvodoma na parketu družbo delale



košarkarice Pomurja. Tekmo so sicer po podaljškju izgubile, se pa domača dekleta lahko pohvalijo, da so 3. oktobra s kar 59:37 ugnale tekmice iz Slovenskih Konjic. Trenerka Karmen Voga: »Igralke so izjemno pridne, prav tako se vidi želja po uspehu. Zadnja zmaga nam je dala malce več zagona. V drugem delu se je s trenerske klopi sicer poslovila Tjaša Bosio, a smo kmalu našli odlično pomočnico, Urško Škorjanec, izjemno igralko preteklih sezon, ki s svojimi izkušnjami dobro pripomore k delovanju ekipe.«

Trenutno se sicer na treningih pozna rahel kadrovski osip, saj so igralko z novim šolskim letom polno zasedene tudi z drugimi obveznostmi, a to se bo, kot nam je zagotovila trenerka Karmen, kaj kmalu uredilo, saj se vrhunec tekmovanja bliža, s tem pa tudi

večje zanimanje. »*Treningi potekajo vsak dan, od ponedeljka do četrta v dvorani v Hruševcu, ob petkih pa v telovadnici OŠ Franja Malgaja. Zaenkrat dekleta večinoma prihajajo iz Šentjurja in Dramelj, vendar pa so tudi ostala dekleta vabljena, da se nam pridružijo na treningih,*« je razložila Karmen Voga.

Kako se znajdejo nove generacije šentjurskih košarkaric, lahko preverite 7. novembra, ko bo v Hruševcu gostovala ekipa Pomurje Skiny, in 21. novembra, ko bo na sporedu derbi s Šmarjem.

Omenimo še, da je vodstvo kluba pred meseci omogočilo mladim igralkam obisk članskega treninga Union Olimpije, kjer so se imele izjemno lepo. Izlet v Ljubljano je bil nekakšna nagrada za prizadevnost deklet, ki so tekmovalno sezono dobro odigrala.

Celotna ekipa se zahvaljuje tudi sponzorjem: Maxim d.o.o., Občina Šentjur, podjetje Plantrade, Srečko Plevnik, Savinja projekt-GIZ Žalec in Mobitelu.

Barbara Murk

NOGOMET

Šentjurčani prikovani na dno

Šentjurskim nogometašem ne gre in ne gre. V desetih krojih 3. SNL-vzhod so le enkrat zmagali in zasedajo zadnje mesto na lestvici.

Varovanci trenerja **Draga Kostanjška** so do sedaj uspeli premagati samo Slovensko Bistrico in remizirati s Palomo. V zadnjih štirih tekmah so bili neuspešni, nazadnje so doma izgubili s celjskim Simer Šampionom in minulo soboto v gosteh pri Dravogradu. »*Realnost je takšna, da imamo novo in mlado ekipo. Imamo težave z uigranostjo. Ne preostane nam drugega, kot da se »skrijemo«, trdno delamo in čakamo, da se stvari obrnejo na bolje. Verjamem, da bodo rezultati prišli,*« pravi Kostanjšek.

Do konca jesenskega dela prvenstva Šentjurčani nimajo veliko



Šentjurčanom ne gre in ne gre

več časa, da ujamejo formo, saj jih čakajo le še tri tekme. 30. oktobra bodo doma gostili Tromejnik, 6. novembra Grad, sredi novembra pa bodo nogometno jesen zaključili z derbijem v Zrečah. Vodstvo kluba verjetno čaka kar resen zimski servis in premislek, če želijo klub obdržati v tretjeligaški konkurenci. Nekaj optimizma pa daje vsaj pokalno tekmovanje v MNZ Celje. Šentjurčani so v polfinalu po enajstmetrovkah izločili drugo ekipo Krškega, v finalu pa jih, zanimivo, čaka prva ekipa Krškega, ki nastopa v 2. SNL.

L.H.

Šahisti znova v kavarni



Šentjursko šahovsko sceno je svojčas dodobra zaznamoval Jože Ipavec, ki se je rodil pred sto leti in se ga v njegovem mestu letos spominjajo s posthumno slikarsko razstavo, šahisti pa so poleg Ipavčevega memoriala pripravili poseben spominski večer.

V nekdanji kavarni oz. pivnici, danes pa piceriji Osmica so v četrtek, 21. oktobra, pripravili večer v spomin na čase, ko je znani član Ipavčeve družine s šahovskimi prijatelji vseh generacij preživel med črno belimi figurami. Na ogled so bile fotografije Jožija, ki so bolj redke in so v lasti šentjurske knjižnice. Na njih je ob šahiranju upodobljen z zanj nepogrešljivo cigareto, ki jo je v silni šahovski zatopljenosti znal otresti tudi v kavo. O takih in podobnih anekdotah so se mnogi starejši šahisti v družbi mlajših spominjali legendarnega moža s čepico, ki ga je šahovska igra pogosto povsem prevzela, šahovske probleme pa je reševal svojstveno. Ustvaril je celo lasten problem, in sicer mat v dveh potezah, ki so ga šahisti nekajkrat prikazali tudi tisti večer.

S svojim ustvarjalnim in umetniškim pristopom do šaha je Ipavec pri šentjurskih šahistih pustil neizbrisen pečat, zaradi česar je bil tudi poimenovan za častnega člana šahovskega društva.

br

Prezgoden konec sezone za Ferenčaka

Mladi kolesarski multitalent iz Vrbnega je končal letošnjo sezono pritiskanja na pedala, vendar ne zaradi kakšne poškodbe ali druge nesreče, kot se mu sicer prerado dogaja, ampak je preprosto zmanjkalo dirk na tekmovalnem koledarju. V začetku meseca je med mladinci slavil na gorski dirki v Italiji, enako uspešen pa je bil tudi na cestnokolesarskem zaključku v bližini Brezovice. V skupnem seštevku je končal na 3. mestu, kar je njegov največji uspeh doslej. V poletnem času je sredi avgusta nastopil na mladinskih olimpijskih igrah v Singapurju, kjer je bil eden od 24 aktivnih

slovenskih udeležencev in na ta način postal tretji Šentjurčan, ki se je udeležil tekmovanj na olimpijski ravni. V gorskokolesarski preizkušnji je na koncu zasedel 6. mesto, boljši rezultat pa je preprečila tropska vročina. Sodeloval je tudi na cestni dirki, kjer je vozil sredi vodilne kolone, kjer je 100 metrov pred ciljem prišlo do padca, in tako je dobra uvrstitev znova šla po zlu. Naslednje leto bo Ferenčak nastopal v kategoriji mlajših članov, kjer bo treba formo tempirati za prve tekme že sredi februarja, kar bo terjalo dodatna sredstva.

br

KOŠARKARSKÉ VRSTICE

Idealen pričetek sezone

Šentjurski košarkarji so svojo 11. prvoligaško sezono pričeli z dvema zmagama in kot trenutno kaže se nam ni treba bati za konkurenčnost, vsaj v prvem delu prvenstva, ko v Ligi Telemach sodeluje le 9 ekip.

Dober teden dni pred pričetkom nove sezone je šentjurska ekipa v zadnji pripravljalni tekmi gostovala pri najbližjih sosedih v Laškem. V podaljšanem igralnem času je bil rezultat izenačen na 87, podaljšek pa so dobili gostitelji.

Politika tudi v košarki?

Spremljevalcem košarke ni ušla precejšnja prisotnost podob šentjurske košarkarske zgodbe za potrebe promocije sedaj že nekdanjega župana, ki je sicer le redko zašel v Hruševce. Upati je, da je s to prakso za vselej konec.

Prvo gostovanje ni bil prezahtevno

16. 10.: Parklji : Šentjur 80:95 (Harmason 26 (10/13 za 2), Hohler 16 (3/3 za 3), Šimović 16 (PM 8/9, 8 skok.), Ručigaj 12 (4/4 za 3, 9 skok.), Ferme 11, ...)

V 15. minuti so domači zadnjič vodili. Sledile so štiri šentjurske trojke, gostje pa so nenehno rahlo oddaljevali in vodili tudi že za 21 točk. Priložnost sta dobila tudi **Matic Rošar** in **Rok Razboršek**.

Znova košarkarski praznik v Hruševcu

23. 10.: Šentjur : Geoplin Slovan 75:69 (Šimović 20, Držić 14, Harmason 14, ...)

Košarkarska lakota je napolnila hruševske tribune, ki so videle drugo letošnjo zmago šentjurskih košarkarjev.

Uvodno prvenstveno tekmo so po tradiciji popestrili člani Pihalnega orkestra Šentjur, na tribunah pa je sedel tudi selektor članske reprezentance **Memi Bečirovič**. Tekmo je z zadetkom odprl **Sandi Čebular**, ki je nekaj dni pred tekmo tudi uradno postal član ljubljanskega kolektiva. Prvi šentjurski koš v 11. zaporedni prvoligaški sezoni je prispeval **Milan Sebič**, ko je izenačil na 2:2, skupno pa so gledalci videli kar 14 izenačenj!

Po zabijanju Milana Sebiča v 34. minuti za 64:59 so domači poleteli in kmalu je sledil še atraktiven zaključek **Tea Šimovića**, najuspešnejšega strelca srečanja. Dve minuti pred koncem so Šentjurčani povedli z razliko večera 72:63, zmaga pa do konca ni bila ogrožena.

Naslednja domača tekma bo šele



Milan Sebič se je znašel v zobnikih predvolilne propagande, a ga to ni oviralo, da ne bi zabil mimo nekdanjega soigralca Sandija Čebularja.

konec novembra. Dejan Hohler je postal najkoristnejši igralec kroga, v peterki kroga pa sta bila še Dwayne Harmason in Teo Šimović. **Lestvica: 1. Šentjur 2 zmagi : 0 porazov**, 2. Hopsi 2:0, 3. Helios 1:1, 4. Elektra Šoštanj 1:1, 5. Geoplin Slovan 1:1, ...

Kóšiji merijo na vrh

Druga šentjurska košarkarska ekipa je uspešno pričela drugo sezono v tretjeligaški konkurenci, po besedah trenerja Kristijana Košaka pa merijo na sam vrh. Ekipi so se pridružili še **Aleš Bevc**, **Sebastjan Germek** in **Tomi Zidar**. 16. 10.: ŠRK Koši : Koroška 94:50 (Verhovšek 17 (3x3), Korošec 16 (1x3), Pirih 14 (2x3), Zorko B. 12, Bevc 10, ...)

23. 10.: Ruše : ŠRK Koši 66:82 (Korošec 31 (3x3), Polenek 22, ...)

Lestvica: 1.-2. Ivančna Gorica in ŠRK Koši 2 zmagi : 0 porazov, 3.-4. Slovenj Gradec in Posavje Podbočje 1:1

Tekma ob 16h

Košarkarji še vedno

vabijo medse podmladek

Košarke željni mladeniči se lahko k organizirani vadbi pri KK Šentjur priključijo v hruševski dvorani med tednom ob 16. uri, najbolj pridne obiskovalce treningov pa bodo skušali motivirati z nagradami. Košarkarji so opravili tudi obiske na nekaterih osnovnih šolah.

br

FOTO: Stane Jeršič

Volitve 2010
v.i.p.

SCENA

Vabilo v cirkus



Opozorilo pravi čas



Nostradamus je napovedal



Koalicija za 5 dni



Na starih Šentjur stoji, ha ha ha

Gremo naprej



Ti, kam boš šel za 1. november?

We are the champions ...



Teologinja kolo vodi ...



Rojevanje nove oblasti.

Med župani



Saj boš čez 4 leta spet lahko kandidiral ...

Party
ofenziva z

ROCK
PARTYZANI

Z nami bo tudi
poseben gost
presenečenja!



Planet Tuš Celje
Petek 22h
19.11.

Cena vstopnice je 2€.



Kjer so zvezde doma

Engrošas s. d.



ALPOS Posebne storitve

*Odličnost v raznovrstnosti izdelkov
Exellence in Product Diversity*

STORITVE:

Razrez in krivljenje pločevine
Laserski razrez
Prebijanje pločevine
Razrez in krivljenje cevi
Varjenje in robotsko varjenje
Prškasto barvanje

IZDELKI:

Oprema trgovin, hotelov, gostinskih lokalov
Sedeži za stadlon
Kovinsko pohištvo
Reklamna stojala
Blazine in tapetniški izdelki
Industrijska ogrodja

Alpos Posebne storitve, d.o.o.
PRODAJA / SALES DEPARTMENT
Cesta Kozjanskega odreda 29
3230 Šentjur, Slovenija (SI)
T: +386 (0)3 7462 716

alpos

MOJ DOM

Mestni trg 4, Šentjur
tel.: 5741 - 655

odpiralni čas: vsak dan od 8h do 19h
sobota od 8h do 13h



VELIKA IZBIRA
VOLNE, SUKANCEV,
ZADRG ...

POSTELJNINA
(saten, platno,
mečkanka) - 50%



v 1. nadstropju trgovine Resevna Šentjur